Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 532
Marți 2 iunie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Cu toate forțele pentru obținerea de recolte bogate în acest an

Orez pe 1.100 hectare

In majoritatea gospodăriilor de stat din regiunea București, însămînțatul orezului este pe terminate. La gospodăria de stat Urziceni, au fost însămînțate toate cele 135 ha, la gospodăria de stat Mărculești peste 390 ha din 425 ha planificate, la gospodăria de stat Slobozia 380 ha din cele 409 planificate etc. Din cele 2.650 ha planificate cu orez în gospodăriile de stat din regiunea București, pînă acum au fost însămînțate 2.417 ha.

Una dintre unitățile din cadrul trustului Gostat București, care cultivă anul acesta o mare suprafață cu orez este cea din Oltenița. Aici se însămînțează anul acesta 1.100 de ha cu orez: 750 ha la secția Chirnogi și 350 ha pe terenurile amenajate la secția Oltenița.

Pentru a pregăti un bun pat germinativ semințelor, sub îndrumarea tov. ing. Tuhar Ștefan, mecanizatorii gospodăriei, în primăvara acestui an au arat încă odată terenurile pe care se făcuse ogor de toamnă, apoi le-au discuit de 2 ori, le-au grăpat și le-au nivelat. Pe parcelele unde s-a depus anul trecut mai mult mil, s-a folosit screperul acționat de tractor KDP sau grederul acționat de tractor „Stalineț". Odată cu pregătirea terenului, s-au încorporat pe 20 de ha — unde a fost neapărată nevoie — 400 de tone de gunoi de grajd, iar pe restul parcelelor, cîte 270 kg superfosfat și cîte 175 kg amendamente (spumă de var) la hectar.

O atenție deosebită s-a acordat aici și asigurării celor 201 tone de semințe de orez.

Indată ce temperatura apei a avut 10—12 grade s-a trecut la însămînțat, prin împrăștierea cu mîna după ce parcelele au fost umplute cu apă. Pînă zilele trecute aci au fost însămînțate 900 ha. In scopul stimulării creșterii plantelor de orez se vor mai distribui pe întreaga suprafață a orezăriei în timpul perioadei de vegetație îngrășăminte chimice.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din sectorul orezărie al gospodăriei de stat Oltenița sînt hotărîți să obțină în acest an, o recoltă și mai bună ca în 1958, cînd după cum se știe, au fost printre fruntașii recoltelor bogate de orez din țara noastră. Nu ne îndoim că vor izbuti.

ION DRINCU

Pe ogoarele întovărășirilor

In cele 6 întovărășiri agricole din comuna Zvoriștea, raionul Dorohoi, prășitul culturilor se desfășoară din plin.

După plivitul semănăturilor de toamnă s-a executat prașila 1 la porumb și la celelalte culturi. Printre primii care au ieșit la prășit sînt membrii de partid Olaru Aurel, Ciornei Ioan, Țipa Iordache, Ciornei Sava, Frunză Ioan și alții.

I. VASILE
corespondent

Serele gospodăriei colective

Așezate la marginea pădurii, într-un decor natural încîntător, serele gospodăriei colective „Drum Nou" din comuna Cristian, raionul Codlea, încîntă ochiul celui mai pretențios vizitator. In același timp ele aduc frumoase venituri colectiviștilor. Utemistele Barbu Eleonora, Pista Rodica și Brescan Elena, lucrează cu multă dragoste și pricepere la răsadnițele cu flori.

Foto: LUCIAN CURSARU

Să urmăm pilda fruntașilor

De cîțiva ani încoace, o bună parte a terenurilor fertile din lunca Oltului s-au transformat în întinse orezării. O serie întreagă de unități agricole de stat și cooperatiste, obținînd venituri frumoase din cultura orezului au extins an de an suprafețele cultivate cu această plantă.

Gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din comuna Farcașele, raionul Caracal, bunăoară, cultivînd anul trecut o suprafață de 20 ha cu orez a obținut o producție medie de peste 3.600 kg la ha. Venitul mare adus de această cultură i-a îndemnat pe colectiviști ca în anul acesta să exindă suprafața cultivată cu orez la 63 de ha. Din experiența anilor trecuți, colectiviștii din Farcașele s-au convins nu numai asupra rentabilității culturii orezului, dar și asupra măsurilor agrotehnice, fără de care nu se pot obține recolte bogate la această cultură. Și una din aceste principale măsuri, după părerea colectiviștilor, este semănatul la timp. De aceea, în acest an ei au început însămînțatul acestei plante în jurul datei de 10 mai, izbutind ca în cîteva zile să termine lucrarea. Acum cultura de orez a gospodăriei colective „Ilie Pintilie" este răsărită și a pornit în vegetație.

De asemenea membrii gospodăriei colective „Filimon Sîrbu" din comuna Sprîncenata, raionul Drăgănești-Olt, au terminat de însămînțat cele 50 ha. cu această plantă.

Asemenea unităților agricole amintite au terminat de semănat orezul și gospodăriile colective din comunele Stoenești, raionul Caracal, Potlogeni, raionul Corabia, ori cea din Pestra, raionul Drăgănești-Olt, care, înființată în anul acesta, are șanse să devină gospodărie milionară din primul an tocmai prin cultivarea cu orez a unei suprafețe de 150 de ha.

Mai sînt însă unele unități agricole cooperatiste în raionul Drăgănești-Olt, care pînă în momentul de față n-au semănat încă orezul, întîrziind nejustificat cu executarea acestei lucrări. Este cazul întovărășirilor agricole „Spicul Grîului" din Dăneasa, „Secera și Ciocanul" din Sprîncenata, Mitrea Cocor" din Drăgănești etc., care cultivă în acest an cîte 20—40 de ha cu orez și care pînă la sfîrșitul săptămînii trecute nu începuseră semănatul. De asemenea, ne surprinde faptul că o gospodărie colectivă ca cea din Stoicănești, cunoscută ca una din unitățile cooperatiste bune ale regiunii Pitești, n-a început încă însămînțatul celor 40 de ha cu orez.

Mici suprafețe destinate culturii orezului mai erau neînsămînțate la sfîrșitul săptămînii trecute și în raionul Corabia, din regiunea Craiova. La Izbiceni, bunăoară, o parte din suprafețele amenajate pentru orezărie erau încă neînsămînțate datorită faptului că unii „experți" s-au trezit abia acum că respectivele terenuri nu sînt pretabile acestei culturi. Fără îndoială că lucrul acesta denotă o condamnabilă lipsă de răspundere din partea acelora care au făcut identificarea acestor terenuri.

Vremea fiind destul de înaintată, socotim că este necesar ca organele agricole și conducerile gospodăriilor colective și întovărășirilor amintite mai sus — ca de altfel ale tuturor unităților agricole socialist-cooperatiste cultivatoare din orez din țară care nu au semănat încă această plantă — să ia de urgență cele mai potrivite măsuri, astfel ca în cîteva zile însămînțatul orezului să fie terminat.

V. POMPILIU

In raionul Giurgiu

Prășitul porumbului trebuie grăbit

Ploile căzute în ultima vreme pe tot cuprinsul raionului Giurgiu au ajutat ca plantele prășitoare și în special porumbul să se dezvolte normal; în același timp însă ele au înlesnit și buruienilor să crească puternic. Față de această situație se simte nevoia intensificării lucrărilor de îngrijire a culturilor. Și aceasta cu atît mai mult cu cît această acțiune este rămasă în urmă în satele și comunele raionului Giurgiu. Astfel, din cele 27.881 de hectare cultivate cu porumb, pînă în seara zilei de 26 mai fusese efectuată prima prașilă numai pe suprafața de 4.193 hectare. Cele mai mari suprafețe cu porumb au fost prășite de membrii gospodăriilor agricole colective din comunele Putineiu, Plopșoru, Dăița, Ghizdaru, Stănești și Gostinu care au executat prima prașilă în procent de 80—85 la sută.

In restul unităților agricole socialiste și mai ales în sectorul individual au fost prășite suprafețe foarte reduse, iar în unele locuri lucrarea nici n-a fost începută. Astfel, în comunele Stoenești, unde sînt însămînțate cu porumb 1.889 de hectare (teh. agronom Preda Ioan), Frătești (teh. agronom Rotaru Mihail) Oinacu (teh. agronom Dobre Elena) Pietrele (teh. agronom Tudose Georgescu), Frasinu (teh. agronom Natalia Cojocaru), Malu (teh. agronom Ioan Țepurică), Puieni (teh. agronom Valerică Slăvescu), Putineiu (teh. agronom Ganea Gheorghe) și în altele nu s-a prășit pînă la data amintită nici măcar un hectar. Principala vină o poartă tehnicienii agronomi, președinții sfaturilor populare cît și conducerile unor întovărășiri agricole din comunele sus amintite care nu au mobilizat pe țăranii muncitori în efectuarea la timp și bine a îngrijirii culturilor de porumb. O serie de tehnicieni agronomi stau mai mult prin birouri sau se interesează de treburi personale pe la Giurgiu, lăsînd întreținerea culturilor să se desfășoare la voia întîmplării.

De această stare de lucruri este răspunzător și aparatul tehnic al secției agricole raionale Giurgiu care nu îndrumă acțiunea de întreținere a culturilor, ocupîndu-se mai mult cu treburi de birou. Față de această situație, se impune ca atît conducerile sfaturilor populare comunale cît și secția agricolă raională Giurgiu (ing. șef Chițu Barbu) să ia urgente măsuri pentru intensificarea ritmului lucrărilor de îngrijire a culturilor de porumb.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Prășesc de zor culturile

Membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Deleni, raionul Vaslui, regiunea Iași, dau o mare atenție întreținerii culturilor. Pînă în prezent, ei au executat prima prașilă la floarea-soarelui și porumb.

Printre cei mai harnici colectiviști se numără: Gheorghe Marcu, Niculai Blănuță, Nicolai Trofin, ca și tinerii utemiști Gheorghe Popa, Ignat Petru și alții.

VICTOR VASILIU
corespondent

Toată atenția concursurilor agricole

O. SABAU
director în Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Pentru realizarea și depășirea mărețelor sarcini ce revin agriculturii, pentru consolidarea și dezvoltarea sectorului socialist-cooperatist din agricultură și în creșterea producției și productivității muncii, un rol deosebit îl are introducerea în practică pe scară cît mai largă a metodelor agrotehnice avansate și a experienței fruntașilor.

In scopul antrenării unităților agricole socialist-cooperatiste, a muncitorilor agricoli și a țăranilor muncitori din unitățile agricole cooperatiste în lupta pentru sporirea producției agricole, așa cum se cunoaște. Ministerul Agriculturii și Silviculturii, în colaborare cu comitetele executive ale sfaturilor populare, a organizat în acest an primele cinci concursuri agricole republicane. Pînă în etapa actuală era prevăzut ca regulamentul să fie prelucrat în toate unitățile agricole socialist-cooperatiste, pentru ca membrii acestor unități să cunoască toate condițiile pentru desfășurarea lor și să se facă înscrierile unităților și participanților la concursuri.

Din analiza comunicărilor făcute de regiuni la mijlocul lunii mai și din constatările de pe teren, reiese că în unele regiuni, unde s-a acordat importanța cuvenită concursurilor, s-au obținut rezultate bune, iar în alte regiuni, care nu au dat atenția cuvenită, rezultatele sînt mai puțin satisfăcătoare.

Așa de exemplu, la concursul porumbului s-au înscris peste 4.100 unități, cele mai multe fiind gospodării colective și întovărășiri, cu o suprafață de 561.680 ha. Față de numărul de unități agricole și suprafața însămînțată de acestea cu porumb, reiese că s-au înscris puține unități și cu o suprafață mică. Rezultă că multe unități nu au fost antrenate pentru a participa la concurs și că cele înscrise nu s-au angajat cu întreaga suprafață însămînțată cu porumb. Pentru a exemplifica această afirmație este suficient să arătăm că în regiunile Autonomă Maghiară, Pitești, Iași, Bacău, suprafața înscrisă la concurs este sub 20 la sută, spre deosebire de regiunile Galați și Ploești, unde această suprafață reprezintă peste 50 la sută din suprafața însămînțată cu porumb în unitățile agricole socialist-cooperatiste.

Regiunea Galați în care s-au înscris peste 274 gospodării de stat și colective cu peste 100.000 ha. dovedește că acolo unde s-a acordat o atenție mai mare înscrierilor la concurs și rezultatele sînt mai bune.

Colectiviștii din Silistraru, regiunea Galați, au primit cu mult interes inițiativa organizării concursurilor și s-au înscris pentru concursul porumbului cu 570 de ha. La prelucrarea regulamentului, ei au arătat că vor lupta pentru aplicarea tuturor lucrărilor agrotehnice la timp și în bune condiții, pentru a obține o recoltă cît mai mare, fiind convinși că aceasta le va asigura pe lingă obținerea premiilor, venituri mari în gospodăria colectivă și belșug în casele lor.

Și în alte regiuni sînt exemple asemănătoare. Colectiviștii din comuna Grindu, regiunea București, s-au înscris la concursul cultivatorilor de porumb cu 1.400 ha, la sfecla de zahăr cu 350 de ha. Și la concursul cultivatorilor de sfeclă de zahăr reies aceleași diferențe pe regiuni. In timp ce în regiunile Timișoara, Galați, Ploești s-au înscris la concurs unități cu o suprafață de peste 50 la sută din suprafața însămînțată total pe regiune, în regiunile Suceava, București, Bacău, suprafața înscrisă la concurs este sub 25 la sută din suprafața însămînțată pe regiune.

Colectiviștii din Bod, regiunea Stalin, pe baza sarcinilor izvorîte din plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și luînd cunoștință de condițiile de participare la concursul cu sfecla de zahăr au hotărît să însămînțeze 200 ha cu sfeclă de zahăr față de 87 de ha cît au avut în anul trecut. Mărind suprafața însămînțată cu această cultură, ei acordă o mare atenție aplicării unei agrotehnici corespunzătoare pentru a obține recolte bogate. Pe lîngă buna pregătire a terenului, folosirea îngrășămintelor de bază, semănatul la timp, ei au hotărît să aplice și îngrășarea suplimentară în timpul vegetației cu îngrășăminte chimice și must de bălegar.

Iată cum pot fi antrenate gospodăriile colective pe baza concursurilor, să aplice lucrările recomandate de ingineri și tehnicieni pentru a obține recolte bogate. Organizarea concursului pentru sfecla de zahăr este un instrument puternic în îndeplinirea sarcinilor reieșite din Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 și trebuie privită ca atare.

La concursul pentru unitatea cu cel mai mare număr de vaci la suta de hectare s-au înscris 559 unități, în cea mai mare parte gospodării colective. Regiunile Constanța, București, Galați, Hunedoara, Stalin au reușit să antreneze un număr mai mare de gospodării la concurs în timp ce în alte regiuni s-au înscris puține unități: Suceava 4, Bacău și Iași cîte 9 unități.

La concursurile organizate direct pentru muncitori — tractoriști și mulgători — diferențele de înscrieri pe regiuni sînt foarte mari. Din totalul de peste 3.500 de tractoriști înscriși la concurs, în regiunea Constanța s-au înscris 638, Ploești 588, București 437, Galați 387, în timp ce în regiunea Iași s-au înscris numai 35, iar în regiunea Pitești 45 tractoriști.

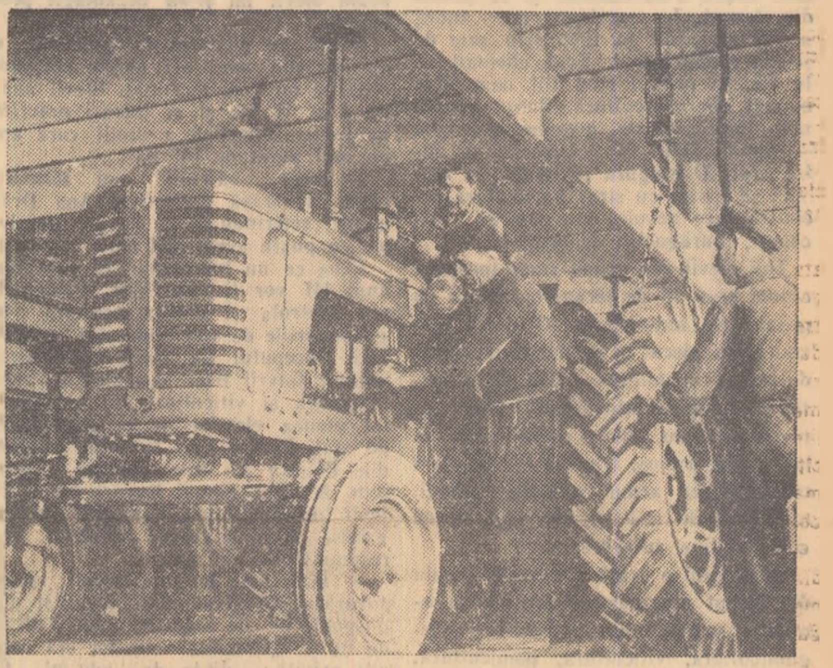
Știm cu toții că sînt mulți tractoriști care au depășit și depășesc cu regularitate planurile de producție și doresc să participe la concurs, dar în unele regiuni — printre care și cele arătate mai sus — nu a fost o preocupare pentru ca regulamentul să fie cunoscut de tractoriști iar aceștia să fie îndrumați pentru a se înscrie la concurs.

Cum poate justifica regiunea Iași înscrierea a numai 25 de tractoriști din S.M.T., cînd doar la S.M.T. Huși, în campania de primăvară. din cei 112 tractoriști 107 și-au depășit cu mult planul, unii dintre tractoriști realizînd cîte două și chiar trei planuri? Și la alte stațiuni din cadrul regiunii Iași sînt mulți tractoriști fruntași în muncă și care ar dori să participe la concurs.

Spre deosebire de regiunea Iași, în regiunea Galați munca politico-organizatorică desfășurată a contribuit nu nu-

(Continuare în pag. 2-a)

Noi tractoare pentru agricultură

Muncitorii și tehnicienii de la uzinele „Ernst Thälmann din Orașul Stalin se străduiesc să dea agriculturii un număr cît mai mare de tractoare. In fotografie: o echipă de muncitori făcind montajul general unui tractor dintr-un nou lot.

Foto: AGERPRES

Să însilozăm în această perioadă cantități cît mai mari de nutrețuri

Principala cale pentru a asigura pe timpul iernii hrănirea animalelor cu nutrețuri ieftine, bogate în substanțe nutritive și vitamine, este metoda însilozării furajelor. Datorită însușirilor sale, nutrețul murat este un furaj valoros care se folosește cu bune rezultate atît în hrana vacilor de lapte cît și a ovinelor, porcinelor și păsărilor.

In anul trecut s-a reușit printr-o mai bună organizare a muncii să se însilozeze pe întreaga țară peste 1.500.000 tone de furaje, adică aproape de două ori mai mult decît în 1957. Numai în gospodăriile colective au fost însilozate circa 750.000 de tone de nutrețuri. Gospodăriile de stat din trusturile Constanța și Galați, au asigurat anul trecut cîte 6,5 tone de nutreț însilozat pe cap de bovină adultă, cîte 4 tone pentru tineretul bovin și 0,3 și respectiv 0,2 tone pentru fiecare ovină adultă și tineret.

In acest an, va trebui să se însilozeze pe întreaga țară cel puțin 4 milioane tone de nutrețuri. Bunăoară, gospodăriile de stat și gospodăriile colective au de realizat la însilozări 1.600.000 și respectiv 1.500.000 de tone.

Pentru a se putea însiloza în acest an cantități cît mai sporite de nutrețuri este necesar să se dea de pe acum o mare atenție însilozărilor timpurii. Spre a ne da mai bine seama de foloasele pe care le pot aduce însilozările timpurii este suficient să amintim că *dacă din cantitatea totală de masă verde destinată pentru prepararea fînurilor de lucernă, trifoi și borceag, s-ar însiloza pe întreaga țară numai 10 la sută, (în loc să se prepare ca fîn) baza furajeră ar realiza un plus de circa 5.000.000 unități nutritive și 500.000 kg albumină digestibilă. Acestea transformate în lapte echivalează cu 10.000.000 litri (socotind 0,5 unități nutritive și 50 g albumină digestibilă pentru fiecare litru de lapte produs) și cu o economie de cel puțin 3.000.000 kg de nutrețuri concentrate.*

In această perioadă se pot însiloza cu bune rezultate diferite ierburi graminee din fînețele naturale, precum și borceag, lucernă, trifoi, secară, stuf, rogozuri, ierburi din perdelele de protecție și diferite buruieni tinere. In toate părțile țării se recomandă să se facă însilozări timpurii încă de pe acum, folosindu-se orice plante tinere sau buruieni. In felul acesta gospodăriile colective și gospodăriile de stat își vor crea rezerve de furaje care pot fi folosite cu succes în a doua jumătate a verii, cînd lipsa de nutrețuri verzi se resimte mai mult în hrana vitelor. Mari posibilități pentru însilozarea furajelor timpurii au unitățile agricole de stat și cooperatiste care posedă terenuri în baltă și în Delta Dunării. Pe lîngă însemnate cantități de stuf aceste unități pot însiloza diferite ierburi de baltă și buruieni.

Pentru a se asigura o bună reușită însilozării furajelor este bine ca fiecare unitate agricolă de stat și cooperatistă să-și asigure din vreme gropile de siloz; să fie curățite cele vechi, iar acolo unde este cazul, să se construiască altele noi. Dînd importanță cuvenită acțiunii de însilozare a nutrețurilor harnicii colectiviști din raioanele Gura Jiului și Craiova, și-au construit încă din timpul iernii și primăverii circa 400 de gropi de siloz. La îndemnul organelor de partid și de stat și cu sprijinul tehnicienilor de la I.C.Z., gospodăriile de stat din regiunea Craiova au însilozat pînă la sfîrșitul lunii mai peste 7.000 tone de nutrețuri timpurii.

Inainte de a fi însilozate, nutrețurile trebuie tocate cît mai mărunt și presate bine în gropi. Umplerea unei gropi de siloz nu trebuie să depășească mai mult de 2 zile.

O atenție deosebită se va da însilozării lucernei, borceagului și secarei, nutrețuri greu însilozabile. După cosire, aceste plante se lasă în brazde subțiri 6—12 ore pentru a se păli. Apoi se însilozează după metoda obișnuită. Dacă timpul este ploios se va proceda la însilozarea acestor plante cu adaus de acid formic (soluție 5 la sută), stropindu-se straturile de masă verde tocată astfel: la 100 kg masă verde tocată se folosesc 5 kg de soluție.

Insilozarea nutrețurilor greu însilozabile se mai poate face cu ajutorul melasei, în proporție de 30—50 la sută. (1—2 părți apă la o parte melasă). Cu melasa astfel diluată se stropesc straturile în cantitate de 8—10 litri soluție la 100 kg masă verde tocată.

O altă metodă de însilozare este și cea mixtă: însilozarea nutrețurilor greu însilozabile în amestec cu iarbă de Sudan, ovăz etc. (1—2 părți din aceste plante cu o parte lucernă, borceag, sau secară). In același scop se mai pot folosi și diferite făinuri sau uruieli de cereale în proporție de 3—5 la sută.

Pentru a se folosi din plin toate resursele furajere existente, organele agricole au datoria să îndrume și să sprijine în aceste zile gospodăriile agricole colective și gospodăriile de stat spre a însiloza cantități cît mai mari de nutrețuri. Procedînd astfel unitățile agricole de stat și cele cooperatiste vor reuși să-și asigure de pe acum o bază furajeră trainică.

In S.M.T.-urile regiunii Constanța

Mai multă atenție pregătirii utilajului

De obicei oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Constanța sînt primii care încep lucrările de recoltare și treieriș. Cunoscînd acest lucru, mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii au intensificat în ultima vreme ritmul reparării utilajului care va fi folosit la executarea muncilor agricole de vară.

Vrednici de toată lauda s-au dovedit a fi mecanizatorii din S.M.T.-urile Sibioara, Topraisar, Adam Clisi, 23 August și Chirnogeni, unde reparația întregului parc de mașini și tractoare este terminată sau pe terminate. S.M.T. Sibioara oferă un foarte bun exemplu în această privință. Aici reparația tuturor mașinilor necesare muncilor de vară a fost terminată încă de la 1 ianuarie 1959. De curînd, toate cele 23 de secerători-legători au fost probate cu snopi de paie, iar cele 25 de batoze au fost rodate și probate în gol. Cele 6 electromotoare de cîte 14 kw. gata reparate, vor fi în curînd instalate pe ariile electrificate din comunele Valea Neagră, Corbu de Jos, Piatra și Corbu de Sus.

Dar nu în toate S.M.T.-urile regiunii Constanța există suficientă grijă pentru pregătirea utilajului necesar viitoarelor lucrări agricole. In S.M.T.-urile Babadag, Castelu, Cobadin, Dorobanțu, Gura Ialomiței, Ostrov și Remus Opreanu, reparațiile bat pasul pe loc. Aceste stațiuni au rămas mult în urmă îndeosebi cu repararea batozelor (mai sînt de reparat între 23-40 batoze). Ceva mai mult, la S.M.T. Gura Ialomiței nu a fost încă recepționată nici o batoză, din cele 26 planificate a lucra în campanie.

Rezultatele slabe din aceste unități trag în jos graficul realizărilor pe întreaga regiune (pînă acum cîteva zile mai erau de reparat 500 de tractoare, 147 de secerători-legători, 557 de batoze, 92 de combine S-4, etc). Cu atît mai nefirească apare situația reparațiilor în S.M.T.-urile rămase în urmă, cu cît în acest an, — așa după cum spunea zilele trecute tov. Dascălu Grigore, șeful serviciului regional S.M.T. — nu se pune problema lipsei materialelor sau a pieselor de schimb. Sarcina S.M.T.-urilor codașe la reparații este deci de a grăbi ritmul lucrărilor așa încît să fie terminate în cel mai scurt timp.

L. ION

ÎN OREZĂRIE

Colectiviștii din comuna Sprîncenata, regiunea Pitești, dau o atenție deosebită orezului. In acest an ei au însămînțat o suprafață de 50 ha cu orez. In fotografie: un aspect din timpul lucrului în orezărie.

ROD AL MUNCII COLECTIVIŞTILOR

Colectiviştii din comuna Baba Ana, raionul Mizil, şi-au construit o frumoasă sală de festivităţi.

Foto: V. CAZACU

La practică

In gară, mulţime de tineri unii mai gălăgioşi decît alţii. Stringeri de mîini, schimburi de adrese. Apoi trenul e luat cu asalt.

Imbrăcaţi în frumoase uniforme şcolare 50 de tineri şi tinere, elevi în anul trei, ultimul, ai Şcolii Horticole din Iernut au plecat la practică.

Despre trecutul acestei şcoli se pot spune puţine lucruri. Infiinţată în 1936. Scopul — să pregătească muncitori agricoli pentru domeniile bisericii catolice care se întindeau pe mii de hectare. Elevi puţini, doar vreo 30.

Schimbările din ţară petrecute în anii noştri s-au răsfrînt şi la şcoala din Iernut. Le exprima un anunţ scurt, răspîndit în 1948 prin sate de şcoala reorganizată. Erau chemaţi să înveţe, în primul rînd fiii oamenilor muncii din agricultură. Bani pentru taxe, îmbrăcăminte, mîncare, rechizite — nimic. Totul va fi suportat de către stat. O singură obligaţie au elevii: să înveţe cu sîrg. Agricultura socialistă are nevoie de oameni pricepuţi, îndrăgostiţi de profesie.

Toţi elevii din prima serie începută atunci erau fii de ţărani muncitori cu gospodărie individuală. O parte dintre ei au plecat în producţie mîndrindu-se cu denumirea: „fiu de colectivist", „fiu de întovărăşit". Cîtă vreme ei învăţau nici părinţii nu se lăsau mai prejos. Din cei 142 de elevi cîţi urmează acum cursurile şcolii, mai mult de trei sferturi sînt fii de colectivişti şi întovărăşiţi.

După cum o arată şi numele, şcoala din Iernut pregăteşte cadre pentru anumite sectoare ale agriculturii: legumicultură, viticultură, pomicultură.

— Agricultura nu trăieşte numai prin grîu şi porumb, spune tov. Gheorghe Moldvai, directorul şcolii, gata să sublinieze contribuţia elevilor săi la demonstrarea acestui adevăr. Dar adevărul a fost demonstrat cel mai bine în practică. Cei peste 200 de elevi absolvenţi ai şcolii în anii din urmă, oriunde se află, în regiunile Cluj sau Autonomă Maghiară, Baia Mare sau Oradea, au ajutat îndeaproape şi cu multă stăruinţă ca acestor ramuri agricole importante să li se acorde locul cuvenit.

Inceputul practicii elevilor din anul III e prilej de emoţie. Nu numai pentru elevi, care vor trebui să trăiască de acum înainte „pe propriile lor picioare" — cum spune directorul. De emoţie firească sînt cuprinşi şi profesorii. Hărnicia, mai ales priceperea tinerilor, subliniază şi hărnicia, mai ales priceperea profesorilor. Pînă acum elevii nu şi-au dezamăgit profesorii.

Odată cu plecarea în practică a elevilor din anul III grijile corpului didactic nu s-au terminat. Elevii anului I şi II fac şi ei lucrări practice în ferma didactică a şcolii care are nu mai puţin de 107 ha.

— Dacă „bătrînii" sînt formaţi, spune tovarăşa profesoară Ana Dragomir, referindu-se la elevii ultimului an, cu puştii avem mai mult de lucru.

Ceea ce nu înseamnă că cei din anul III vor fi neglijaţi. Profesorii vor controla şi munca acestora la gospodăriile de stat unde sînt repartizaţi. Inceputul l-a făcut profesorul inginer Gavril Boer specialist în pomicultură şi viticultură. El a controlat munca elevilor de la gospodăria de stat Cuci şi de la lotul semicer din Bogata al Intreprinderii Agrosem. A aflat numai lucruri bune. Elevii lucrează bine, unităţile se îngrijesc ca să le creeze condiţii corespunzătoare de muncă.

— Pînă mai în anii trecuţi, spune tovarăşul Moldvai, unii tovarăşi din gospodăriile de stat ne cam dădeau de furcă. „Practica" elevilor era cam aşa privită: „du-te de adu-mi ţigări!", „mătură în dormitoare" şi altele la fel. Acum s-au mai împuţinat asemenea apucături, dar n-au dispărut de tot.

Atenţie pentru conducerile unităţilor cu elevi la practică datoare să pună capăt unui asemenea „sistem" de lucru cu elevii.

M. IORDACHE

Primele rezultate

Anul acesta în raionul Carei se va da o mare atenţie lucrărilor de hidroamelioraţii. Astfel, vor fi executate un număr de 14 obiective principale, unde se vor face săpături şi canalizări pe o lungime de 66.000 m. l., cu care ocazie vor fi escavaţi peste 160.000 m.c. de pămînt. In felul acesta se vor reda circuitului agricol 750 ha de teren. Lucrările se desfăşoară în momentul de faţă din plin. Cele mai bune rezultate au fost obţinute pînă în prezent pe şantierele din Tiream, Vezendiu şi Graidorolt.

P. VASILE
corespondent

UN NOU ŞANTIER

Colectiviştii din comuna Dobroteşti, satul Merişani, regiunea Bucureşti, au deschis de curînd un şantier pentru amenajarea unui iaz de peşte. Prin contribuţia voluntară a cetăţenilor se va ridica aici un dig de 200 m lungime.

Incă din prima zi de lucru s-au prezentat pe şantier peste 60 de atelaje şi peste 260 de oameni. Tot pe acest şantier au fost cărate peste 1.800 m. c. de pămînt, ceea ce reprezintă 30 la sută din volumul de terasamente necesare construirii digului.

IOSIF BARB
corespondent

FOILETON

Păi n-are dreptate NEVASTĂ-MEA?

Era să mă supăr pe nevastă-mea, călcînd peste relaţiile normale de familie, care întotdeauna la noi au fost ţinute la loc de cinste. Toate acestea s-au petrecut aşa, de odată, încît simt că-mi plesneşte capul. A început de la o discuţie, de la nişte întrebări... deci în împrejurări atît de banale.

Nevastă-mea are multe calităţi. Deseori m-am mîndrit cu acest lucru. Ii place mai ales adevărul, aşa cum îi plac trandafirii urcători din jurul casei, baticurile de mătase şi curăţenia. Ne-am înţeles o viaţă întreagă de minune şi totuşi am ajuns acuma să ne supărăm. Foarte ciudat. Să vedeţi cum s-a întîmplat.

Multe am mai făcut noi în aceşti ani pentru înfrumuseţarea comunei, pentru ridicarea nivelului nostru de trai. Avem ambiţia să ne mîndrim cu Severineştiul nostru, cu viaţa nouă, îmbelşugată pe care o ducem. De la aceste realizări a pornit şi discuţia. Eu tocmai stăteam la masă. Citeam ziarul în aşteptarea mîncării. De odată vine nevastă-mea din bucătărie şi în loc să aducă mîncarea se porneşte pe întrebări.

— Ascultă, bărbate, a avut oare vreun rost să ridicăm noi prin contribuţia voluntară dispensarul medical? Aştepta răspunsul fulgerîndu-mă pe sub sprîncenele încruntate, ţintuindu-mă cu făcăleţul de parcă se dovedise că eu eram vinovat de scufundarea vasului Titanic.

E mînioasă, mi-am zis, dar care o fi cauza? Am căutat deci să cîştig timp, am tuşit vreun minut, aşa cum face omul la încurcătură.

— Da' răspunde o dată că mi se întăreşte mămăliga acolo în ceaun, se revoltă ea.

„Straşnică femeie" gîndesc eu şi-mi place cum arată, puţin încruntată, cu ochii frumoşi, întrebători.

— Păi a avut rost, mă aprind şi eu acum. Doar n-o să stăm să ne căutăm tot cu babe şi fierturi, ca pe vremuri. Ai uitat cînd ţi-au făcut penicilină şi streptomicină la dispensar pentru răceala aia? Unde s-ar fi pomenit în trecut să ai parte, în satul tău, de un asemenea tratament?

Mi s-a părut mie că a zîmbit puţin? Nu ştiu, ce să zic. N-am luat prea bine seama.

— Da' de casa de naşteri, pe care am făcut-o tot prin contribuţie voluntară, avem noi nevoie? mă întreabă iar nevasta.

— Noi? răspund eu rîzînd, n-avem nevoie. Că doar... vorba ceea... copii mari, însuraţi la casele lor. Aici, chiar hodoronc-tronc şi tu. Nu prea e cazul...

— Nu m-ai înţeles, mă lămureşte dumneaei ceva mai îmbunată. Dar ceilalţi, femeile din comună au nevoie sau nu să nască sub îngrijire, în aşternuturi curate, omeneşte? Au, că te văd dînd din cap. Sigur că da. Şi fiindcă te-ai lămurit cu asta, spune-mi acum, dar repede că am lăsat mămăliga pe foc, de căminul cultural, ăla de-l terminăm acum tot prin contribuţie voluntară, ce nevoie avem? Ce o să se întîmple cu el, aici la Severineşti, în comuna asta în care...

Uite, de aici, de la aceste ultime vorbe a început toată sfada noastră. Şi vorba ceea, doar nu se poate spune că sîntem nişte tineri însurăţei, care se ciondănesc pentru toate nimicurile. Nu e cazul... Ne respectăm părul nostru încărunţit. Dar a trebuit să-i răspund.

— In loc să te bucuri că avem un cămin cultural frumos, că o să vedem aici spectacole...

— Cînd? Din an în paşte?... Atunci cînd li se face milă de noi echipelor artistice de prin alte comune? Aşa bucurie...

De aici în colo n-am mai putut să o contrazic. Avea dreptate. Că la noi în comună avem cămin cultural dar n-avem echipă artistică. Avem 12 învăţători şi profesori, dar toţi 12 caută să scape de această muncă. Iar tovarăşului director Ion Adam îi e greu să-i tragă la răspundere fiindcă... (fiindcă printre aceştia se află fiica şi ginerele lui, amîndoi învăţători). Dar dacă cei din comuna noastră nu-şi fac datoria, de această situaţie nu este cumva vinovată şi secţia de învăţămînt şi cultură a sfatului popular raional Tr. Severin?

Şi dacă este aşa, atunci la ce am ridicat noi mîndreţe de cămin cultural? De pomană? Păi n-are dreptate nevastă-mea să fie supărată?

LUCIAN CURSARU
După o corespondenţă de la
GH. BORONTEA

Işi îndeplineşte cu succes planul la preluările de carne

La orice oră de lucru ai poposi, în birourile O.R.A.C.A.-Oradea, întîlneşti aici o mulţime de oameni. Printre ei preşedinţi şi contabili de gospodării colective, întovărăşiţi sau producători individuali. Convingîndu-se în ultimii ani de avantajele pe care le au de pe urma contractelor pentru îngrăşarea şi vînzarea animalelor către stat, oamenii vin acum la Oficiul regional de achiziţii şi contractări de animale ca la un prieten cunoscut şi preţuit.

Directorul oficiului, tov. Coman Gheorghe, îi primeşte pe toţi cu bunăvoinţă, se interesează de mersul livrărilor, îi întreabă cîţi bani mai au de primit, îndemnîndu-i totodată să devină ei înşişi buni agitatori în masa ţărănimii muncitoare din comunele respective, în scopul măririi numărului de contractanţi.

Nu e deci de mirare că lucrînd astfel, O.R.A.C.A.-Oradea a obţinut de pe acum importante succese în îndeplinirea planului anual de contractări. Astfel, la viţei planul anual a fost realizat în procent de 110 la sută, la oi 175 la sută, iar la porci în proporţie de 75 la sută (şi contractările sînt în plină desfăşurare).

In ce priveşte viţeii, trebuie subliniat că O.R.A.C.A. îi contractează la 50—60 kg. dar îi preia numai atunci cînd aceştia trec de 200 kg. O parte din ei sînt daţi la schimb şi recondiţionare. In locul vacilor bătrîne din gospodării colective, se dau aceşti mînzaţi, sprijinindu-se în acest fel mărirea şeptelului unităţilor respective.

Numeroase gospodării colective au înţeles să aducă o contribuţie însemnată la asigurarea cantităţilor de carne de care au nevoie oamenii muncii, contractînd un număr cu mult mai mare de animale faţă de anul trecut.

In această privinţă, merită a fi evidenţiate gospodăriile colective din raionul Criş (gospodăria colectivă din Sîntana a contractat 5 bovine, 390 de porci, 185 de ovine, — cea din Olari 320 de porci, cea din Pădureni 80 de bovine, 66 de porci şi 90 de ovine, cea din Socodor 5 bovine, 100 de porci şi 50 de miei, cea din Ciutei 6 viţei, 50 de porci, 82 de oi şi 100 de miei etc.).

Cum anume a procedat conducerea O.R.A.C.A. pentru a obţine succese ca cele de mai sus? Incă din prima lună a anului în curs s-a făcut o temeinică analiză a rezultatelor obţinute în 1958 şi a planului de contractări pe 1959 (pe specii de animale). Sarcinile trasate achizitorilor şi îndrumările date au urmărit ca pînă la 1 mai 1959, planurile de contractări pe specii să fie realizate, astfel încît de la această dată să se poată trece masiv la preluări.

Cei 76 de achizitori ai oficiului regional au desfăşurat o rodnică muncă de lămurire, în primul rînd în unităţile agricole cooperatiste, popularizînd avantajele acordate de stat producătorilor care încheie contracte pentru vînzarea animalelor. In acelaşi timp, s-a arătat şi necesitatea ca termenele de livrare prevăzute în contracte să fie riguros respectate.

Ca urmare a acestei activităţi, în primul trimestru al anului planul global de preluări al oficiului regional Oradea de achiziţii şi contractări de animale a fost realizat în procent de 135,7 la sută. Demn de subliniat e că în prima lună a celui de-al doilea trimestru, planul de preluări de animale din contractele încheiate a fost realizat în procent de 383,4 la sută (planul global de preluări fiind îndeplinit cu 166,8 la sută). Pînă către mijlocul lunii mai, fuseseră preluate alte 700 de tone de carne (cote, achiziţii şi preluări de contractări).

Plin de învăţăminte e faptul că în unele raioane ca Gurahonţ, Simleu sau Ineu, unde se obţinuseră rezultate mai slabe la contractări şi achiziţii în primul trimestru al anului, în urma îndrumărilor date de conducerea O.R.A.C.A. şi intensificării muncii achizitorilor — în lunile aprilie şi mai, planurile de achiziţii şi preluări din contractări nu numai că au fost îndeplinite, dar şi depăşite cu importante procente.

Aceasta dovedeşte că dacă toate unităţile care au sarcina să contribuie la realizarea fondului central de produse agricole ale statului ar munci la fel, s-ar putea dobîndi rezultate cu mult mai bune decît cele de pînă acum.

In această privinţă, prima care ar trebui să ia exemplu din munca O.R.A.C.A. ar trebui să fie U.R.C.C.-Oradea, unde îndeplinirea planurilor nu este de loc pe măsura posibilităţilor existente.

AL. ION

Pentru fondul central al statului

207.000 lei avans

Colectiviştii din comuna Vlădeni, raionul Feteşti, regiunea Constanţa, dezvoltă, în tot mai mare măsură, fermele de animale, care le aduc venituri însemnate în bani şi produse. Pentru anul 1959, ei au contractat cu statul 350 de porci în greutate de 120-140 de kg fiecare, 1.000 de miei, 4.800 de kg de lînă, 42.000 de litri de lapte de oaie şi 20.000 de litri de lapte de vacă.

Pentru produsele contractate, colectiviştii au şi primit ca avans suma de 207.000 de lei.

CONSTANTIN FRINCU
corespondent

Au predat cotele de carne

Ţăranii întovărăşiţi din raionul Carei se achită la timp de sarcina predării cotelor de carne. Planul semestrial a fost realizat pînă la data de 15 mai, în proporţie de 80 la sută la carne total, din care carne de porc — 93 la sută.

Fruntaşe la predarea cotei de carne sînt comunele Tiream, unde planul a fost realizat în procent de 109 la sută, Urziceni 103 la sută, Foeni şi Petreşti cu peste 100 la sută.

V. POP
corespondent

Un nou magazin al cooperativei

De curînd, în comuna Dejoi-Nisipi, raionul Olteţ, regiunea Craiova, a fost dat în folosinţă un nou magazin al cooperativei de consum. Chiar din prima zi, aşa cum se vede în fotografie, magazinul a fost vizitat de numeroase ţărănci muncitoare care au venit să facă diferite cumpărături.

Foto: M. IVANCIU

Din activitatea sindicală în unităţile agricole de stat

Indeplinirea contractului colectiv, pîrghie de seamă pentru buna desfăşurare a muncii

Nu e multă vreme de cînd mecanizatorii de la S.M.T. Pribileşti, regiunea Baia Mare, şi-au mutat sediul în comuna Satulung pe Someş. Aci le-au fost asigurate condiţii de muncă şi de trai din cele mai bune: un pavilion administrativ încăpător, un bloc cuprinzînd dormitoare spaţioase, atelier mecanic modern, remize etc.

Răspunzînd grijii pe care le-o acordă statul nostru democrat popular, mecanizatorii din această staţiune au muncit cu vrednicie în primăvara acestui an pentru a îndeplini la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice, contractele de lucrări încheiate cu unităţile deservite. Faţă de planul de producţie al campaniei de primăvară de 2.774 de hantri, ei au executat pînă la 1 mai 3.674 de hantri. Valoarea economiilor realizată în această perioadă la piese de schimb şi carburanţi, s-a ridicat la peste 80.000 de lei. La aceste succese a contribuit şi faptul că aci comitetul sindical se preocupă în mod temeinic de traducerea în viaţă a contractului colectiv.

Iată cîteva exemple. Prin contractul colectiv, mecanizatorii s-au angajat să îndeplinească planul de producţie în toate cele trei campanii agricole ale anului. Această prevedere a fost — în ce priveşte campania de primăvară — nu numai îndeplinită, ci aşa cum s-a văzut mai sus, chiar depăşită cu un important procent. Un alt angajament al mecanizatorilor se referă la întreţinerea perfectă a tractoarelor şi maşinilor agricole. Faptul că majoritatea brigăzilor (cum sînt cele conduse de Szabo Teodor şi Mureşan Vasile) nu numai că şi-au depăşit în muncile de primăvară planul de producţie ce le-a revenit, dar au menţinut utilajul în perfectă stare de funcţionare, nefiind nevoie de reparaţii în vederea muncilor de recoltare — dovedeşte că, intr-adevăr, mecanizatorii sînt educaţi în cadrul grupelor sindicale să facă îngrijirile tehnice zilnice şi periodice la tractoare şi maşini agricole potrivit normativelor în vigoare.

In contractul colectiv mecanizatorii şi-au mai luat şi angajamentul să mărească productivitatea muncii pe tractor M.T.Z. şi U.T.O.S. cu 7 la sută, pe tractor K.D. şi K.D.P. cu 4 la sută, iar pe tractor I.A.R. cu 3 la sută. In campania de primăvară, cu excepţia tractoarelor I.A.R., acest angajament a fost îndeplinit şi, în unele cazuri, chiar depăşit. A fost depăşit şi angajamentul privind reducerea preţului de cost al hantrului. Mecanizatorii au realizat în campania de primăvară o reducere a preţului de cost cu 7 la sută, faţă de 3 la sută cît şi-au luat angajamentul.

Prevederi importante sînt cuprinse în contractul colectiv şi în ce priveşte pregătirea cadrelor de mecanizatori, normarea corectă şi plata muncii. Aceste prevederi au fost îndeplinite în mod corect de către conducerea staţiunii: deosebit de cursul profesional ţinut în timpul iernii, la ieşirea în campania de primăvară s-a făcut o seminarizare riguroasă a mecanizatorilor, verificîndu-se încă odată gradul lor de cunoştinţe. Pe baza acestei seminarizări, unii dintre ei au fost încadraţi ca mecanici agricoli (Pintea Ion, Mureşan Vasile, Demeter Zoltan). O nouă verificare a cunoştinţelor profesionale va avea loc şi la 15 iunie, în preajma ieşirii brigăzilor în campania de vară.

Cît priveşte plata la timp a premiilor pentru depăşirile de plan, la începutul primăverii din acest an au fost premiaţi 23 de mecanizatori care s-au evidenţiat la lucrările de reparaţii. In plus, pînă la sfîrşitul lunii mai se vor acorda premii în valoare de 8.000 de lei mecanizatorilor care au obţinut cele mai bune rezultate în campania de primăvară.

Important e şi faptul că majoritatea prevederilor conţinute în contractul colectiv în ce priveşte asigurarea unor bune condiţii de trai au fost de pe acum îndeplinite, deşi nu sîntem nici la mijlocul anului. Astfel, pentru „colţul roşu" al S.M.T.-ului s-au procurat 5 mese de şah, toate cele necesare pentru practicarea tenisului de masă, un aparat de radio, piese de şah etc.

Comitetul sindical se îngrijeşte ca tovarăşii din comisia de cantină să-şi îndeplinească atribuţiile ce le revin. Tractoristul Praga Ştefan, mecanicul Horvaţ Mihai şi contabilul Moga Ion, care alcătuiesc această comisie verifică zi cu zi depozitul de alimente, raţiile întocmite, curăţenia în bucătărie şi în sala de mese etc. Costul unei mese pe întreaga zi nu depăşeşte 6 lei.

Se acordă toată atenţia şi protecţiei muncii în toate cele 9 grupe sindicale din staţiune (în atelier au fost luate măsurile necesare pentru instalarea corectă a reţelei de forţă şi lumină, s-au făcut amenajări pentru scurgerea lichidelor, s-au marcat locurile periculoase etc). Muncitorilor care locuiesc în satele Pribileşti şi Somcuţa li s-a asigurat transportul cu un autocamion al S.M.T.-ului.

Există însă şi prevederi a căror îndeplinire n-a fost asigurată prin luarea de măsuri corespunzătoare. Astfel mecanizatorii s-au angajat, faţă de planul întocmit, să mărească producţia unităţilor agricole deservite cu 300 kg de porumb la hectar, cu 200 kg la fiecare hectar cultivat cu floarea-soarelui şi 500 kg la fiecare hectar cultivat cu cartofi. Ne-am fi aşteptat ca S.M.T.-ul să execute în acest scop lucrări de prăşit într-un mare volum. Dar asemenea lucrări n-au fost contractate decît pentru 136 de ha, deşi în staţiune există numeroase cultivatoare, 4 tractoare U.T.O.S., 2 M.T.Z.-uri şi multe I.A.R.-uri.

In ce priveşte reducerea deplasărilor în gol (o altă prevedere a contractului colectiv) socotim că alcătuirea unei singure brigăzi permanente — cea de la gospodăria colectivă din Caraseu şi permanentizarea a 2 tractoare la gospodăriile colective din Coltău şi Culcea, e mult prea puţin faţă de posibilităţi. Este necesar de asemenea, să se execute instalaţia de ventilaţie la fierărie şi la sudură prevăzută în contract, să fie pusă în funcţiune baia S.M.T.-ului (pentru data de 30 aprilie 1959) să se construiască o fîntînă în staţiune şi să se asigure o cameră pentru punctul sanitar.

I. ALEXANDRU

Toată atenţia concursurilor agricole

(Urmare din pag. 1)

mai la înscrierea unui mare număr de tractorişti la concurs, dar printre cei înscrişi se găsesc în primul rînd fruntaşii staţiunilor. Aşa de exemplu, la S.M.T. Tecuci, reprezentanţii staţiunii la concurs sînt tocmai fruntaşii staţiunii.

In gospodăriile agricole de stat sînt mulţi mulgători care au depăşit cu mult producţiile de lapte planificate. De aceea, cei 1052 mulgători înscrişi la concurs nu reprezintă decît o mică parte din mulgătorii din gospodăriile agricole de stat şi colective. Şi la acest concurs înscrierile oglindesc cît se poate de pregnant nivelul muncii politice duse de regiuni.

Dacă în regiunea Stalin s-au înscris 150 de mulgători cu 1.429 vaci, în regiunea Galaţi 117 mulgători cu 1208 vaci, în regiunile Bacău şi Iaşi s-au înscris numai cîte 12 mulgători.

Din cele cîteva exemple reiese că unele regiuni au rezultate bune în ceea ce priveşte înscrierile la toate concursurile, ca de exemplu: Galaţi, Ploeşti, Constanţa şi altele. Dimpotrivă, alte regiuni, ca de exemplu Iaşi, Suceava, Bacău, Piteşti, prezintă o participare slabă la toate concursurile.

Cum se poate explica că în raioanele Drăgăneşti-Olt (raion complet cooperativizat) şi Găeşti din regiunea Piteşti, care au un număr mare de întovărăşiri acestea nu s-au înscris la nici unul din concursuri?

Un alt fapt care nu poate fi explicat este numărul mic de gospodării agricole de stat înscrise la concursuri. De exemplu, la concursul porumbului în regiunea Piteşti s-a înscris o singură gospodărie de stat, în regiunea Timişoara 3; la concursul cultivatorilor de sfeclă de zahăr regiunile Piteşti şi Timişoara s-au înscris cu 2 şi respectiv 3 gospodării, iar din regiunea Suceava s-au înscris doar 4 gospodării cu o suprafaţă totală de 4 ha.; la concursul pentru unitatea agricolă cu cea mai mare densitate de vaci la suta de ha., în regiunile Bacău, Iaşi, Oradea participă cîte o singură gospodărie, iar în regiunea Piteşti nici una. Şi la concursurile pentru tractorişti şi mulgători în cadrul unor Trusturi regionale sînt înscrişi puţini muncitori.

La gospodăria agricolă de stat Rîşnov, din regiunea Stalin, deşi sînt cele mai bune condiţii pentru creşterea vacilor de lapte şi mulţi mulgători fruntaşi au obţinut rezultate bune, pînă la 11 mai, în cadrul gospodăriei nici nu se prelucrase regulamentul concursurilor, ne mai vorbind de înscrieri.

Faţă de această situaţie considerăm că este necesar ca Trusturile regionale Gostat să ia măsuri pentru înscrierea unui număr mai mare de gospodării şi muncitori la concursurile agricole, care constituie un mijloc pentru antrenarea maselor de muncitori la realizarea sarcinilor importante ce revin gospodăriilor agricole de stat.

Concursurile au fost primite cu un deosebit interes în multe regiuni, unde — aşa cum s-a arătat — li s-a acordat şi atenţia cuvenită; s-au tipărit materiale de propagandă vizuală pe plan local, s-au prevăzut sumele necesare pentru premierea unităţilor cîştigătoare pe plan regional şi raional, s-a făcut popularizarea lor prin presa locală şi alte forme de propagandă. Pentru a obţine cele mai bune rezultate pe lîngă preocuparea pentru înscrieri, trebuie să existe o preocupare permanentă pentru sprijinirea unităţilor şi participanţilor înscrişi la concursuri.

Este necesar în special ca organele agricole să viziteze şi să sprijine unităţile înscrise pentru aplicarea metodelor avansate de lucru, pentru ca acestea să obţină producţii cît mai mari. De asemenea, mulgătorii şi tractoriştii înscrişi să fie îndrumaţi, sprijiniţi de către tehnicienii şi conducerile unităţilor respective pentru ca la sfîrşitul anului să raporteze realizări cît mai mari în producţie.

Aprecierea unităţilor şi participanţilor înscrişi la concurs să fie făcute cît mai obiectiv şi cu mult simţ de răspundere în timpul stabilit. In momentul de faţă este necesar să se facă prima vizită culturilor de porumb şi sfeclă de zahăr, cu care ocazie se vor acorda şi punctele stabilite pentru această etapă.

Este necesar de asemenea ca să se analizeze posibilităţile pentru stabilirea fondurilor în vederea acordării premiilor pe plan local şi să se facă cunoscut prin presa locală pentru ca participanţii să cunoască şi acest lucru.

Concursurile agricole trebuie să constituie un mijloc de antrenare a maselor de lucrători pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor trasate de partid şi guvern pentru creşterea producţiei şi productivităţii în agricultură.

Serele colectiviștilor din APAHIDA

Apahida e o comună așezată la cîțiva kilometri distanță de Cluj și e locuită de vreo 600 de familii. Aici se află o gospodărie colectivă veche și o întovărășire ceva mai nouă.

Legumele și zarzavaturile produse în serele gospodăriei colective din Apahida sînt foarte apreciate de clujeni. Am vizitat de curînd aceste sere. Ele se află la marginea satului. Pereții de sticlă, susținuți de stinghii late de lemn, sclipesc de departe în lumina soarelui primăvăratec. Alături, unduind zgomotos pe prundișul cenușiu, aleargă grăbită, printre sălcii și mărăcinișuri, apa Someșului. Ea udă de 9 ani grădina de legume a colectiviștilor pe o suprafață de 5 ha. De pe acest teren, membrii gospodăriei colective din Apahida au avut ani în șir un venit de peste 100.000 de lei. Anul trecut, ei s-au gîndit că e bine să mărească acest venit. Și au mărit în primul rînd grădina de legume cu încă 3,50 ha.

Serele nu au o suprafață prea mare: 350 mp., plus 140 mp. ocupați de „coliberile daneze", cum le spune răsadnițelor tov. Ion Antal, unul din responsabilii serelor. Aici cresc mari și frumoși castraveții și roșiile; apoi, alături de ele ardeii iuți, gulii[?] și salata. Serele cad în brigada tov. Valeriu Mureșan. Dar direct răspunzători de producția de legume sînt grădinarii Ion Antal, care a fost într-un schimb de experiență la București, și Ion Mureșan.

Am stat de vorbă cu toți trei.

— N-a fost ușor, mi-a mărturisit brigadierul Valeriu Mureșan, să-i convingem pe oameni de importanța serelor. La început, cînd am propus aceasta în adunarea generală, mulți ne-au privit chiorîș. Spuneau că nu-i rentabil, că o să ne coste prea mult construcția, iar venitul o să fie mic. Acum s-au convins cît de neîntemeiată era îndoiala lor. Construcția serelor a costat 83.000 lei. Iar în ceea ce privește venitul, numai în acest an avem în plan cifra de 75.000 lei. Noi ne-am luat angajamentul s-o depășim și să ajungem la 90.000 lei. Și dacă ne gîndim că pînă acum am încasat numai de pe urma castraveților peste 15.000 lei, e de la sine înțeles că cifra planificată va fi depășită. Nu mai vorbim de faptul că serele vor fi folosite pe timp de cel puțin 10 ani. Am socotit. 90.000×10=900.000. Aproape milionul. Asta în cazul cînd serele ar rămîne la aceeași suprafață. Dar colectiviștii din Apahida, chiar și cei care priveau la început cu neîncredere construcția serelor, au hotărît să le mărească.

Însemnările mele despre serele din Apahida s-ar fi putut încheia aici dacă tov. Ion Antal nu s-ar fi ridicat, voinic, roșu, de unde lucra în seră, și nu i-ar fi reproșat brigadierului:

— Bine, dar dumneata n-ai vorbit nimic despre ajutorul pe care ni l-au dat serele orașului Cluj, căci am primit de la aceste sere 15 soiuri de garoafe roșii, 6—7 feluri de crizanteme, apoi petunii, begonia și altele.

— Adevărat, a adăugat și Ion Mureșan. Trebuie amintit și despre sprijinul pe care ni l-a dat Institutul agronomic din Cluj.

— Da, aveți dreptate, a recunoscut brigadierul. Și către mine: Scrieți tovarășă că inginerul Îndrea de la Institutul agronomic din Cluj ne vizitează gospodăria în fiecare săptămînă. El ne-a învățat să plantăm răsadurile, să udăm florile cu stropitori mici, să nu le îndoaie apa, că-s firave și gingașe. Apoi ne-a ajutat cu sfaturi și la instalarea pompei de apă. Ca știți ce greu era ast' iarnă cînd căram apa din Someș cu butoiul, le cere el confirmarea celorlalți.

— Și pe urmă, intervine din nou Ion Antal ar trebui să ne spunem și noi păsul[?]. Poate așa, tovarășul președinte ne-ar arăta mai multă înțelegere.

Ceilalți doi se uitară cam surprinși. Adică: „Vezi mă, să n-o pățești, că președintele, bun îi, nu zice nimeni, dar cu critica nu prea se împacă". Antal însă s-a făcut și mai roșu și a urmat:

— Iaca ce-i povestea, tovarășă. Noi avem nevoie aici, la sere, de încă doi, trei oameni care să ne ajute. Pentru asta, ce-am zis, să alegem două fetițe, care să stea mai mult printre răsaduri și să le învețe tainele. Că și grădinăria își are legile ei, ca orice meserie. Trebuie să știi s-o faci, să ai răbdare și dragoste. Și-am propus două fete harnice și îndemînatice: pe Lucreția Mureșan, fata dumneaei, și pe Ana Ciucur. Și ce credeți că s-o întîmplat? Or venit două-trei zile și-apoi or sărit muierile cu gura și-or zis că le-ajunge atîta. Că-n sere îi muncă ușoară și să se meargă cu rîndul. Cum îi muncă ușoară? Aici trebuie specialiste, știință. Nu oricine poate îngriji răsadurile de seră, le-am zis. Și am gîndit că tov. Munteanu, președintele nost', o să ne-ajute. Dar el de unde. Le-a cîntat în strună muierilor: „Așa-i, zice, să învețe toate". Apoi cum o să învețe, dacă vine azi, și apoi le mai vine rîndul peste-o lună-două?

...Cînd am plecat colectiviștii de la seră m-au rugat, toți trei, să spun toate astea la ziar, că poate așa ar înțelege tovarășul președinte să-i ajute mai mult. Și iată, am spus...

STELA NEAGU

Noi înscrieri în gospodăriile agricole

Convingîndu-se tot mai mult de superioritatea muncii în gospodăria agricolă colectivă, tot mai mulți țărani întovărășiți din raionul Carei se înscriu cu încredere în gospodăriile colective. Numai în timp de o lună, peste 920 de familii de întovărășiți cu 3.320 ha au fost primiți în gospodăriile colective din comunele: Urziceni, Petrești și Ciumești.

POP VASILE
corespondent

Întovărășire agrozootehnică la Stănești

Zilele trecute în comuna Stănești, raionul Curtea de Argeș, regiunea Pitești, într-un cadru sărbătoresc, a fost inaugurată întovărășirea agrozootehnică „Miorița". Aceasta este cea de a doua unitate agricolă cooperatistă din comună.

In noua unitate au intrat 183 familii de țărani muncitori cu o suprafață de 105 ha și 458 de oi. In ziua inaugurării acestei întovărășiri, alți 15 țărani muncitori au depus cereri de intrare în rîndurile întovărășiților din Stănești.

ION COȚOI
corespondent

La stațiunea ICAR Măgurele, regiunea Stalin, se fac și unele cercetări legate de agrotehnica și ameliorarea plantelor medicinale. Cultura de lavandă, care, după cum se vede și în fotografie, s-a dezvoltat bine în această primăvară este acum prășită de către muncitorele stațiunii.

Foto: LUCIAN CURSARU

UN SCHIMB DE EXPERIENȚĂ PLIN DE ÎNVĂȚĂMINTE

Comitetul sindical regional și Trustul regional Gostat au organizat împreună un rodnic schimb de experiență la care au luat parte muncitori fruntași, brigadieri, ingineri zootehniști, medici veterinari, președinți ai comitetelor de întreprindere din gospodăriile agricole de stat ale regiunii Timișoara. Schimbul de experiență a fost organizat la gospodăria de stat Grabăț care, în anul 1958, a obținut 4.449 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Participanții la schimbul de experiență au luat cunoștință de metodele folosite în sectorul taurin la gospodăria de stat Grabăț.

Gospodăria posedă un nucleu de taurine de rasă Siementhal; predomină caracterele de carne—lapte. La început, în 1947, au existat 33 de vaci, predominînd exemplarele cu producție mică și foarte mică. In 1952, adică la 5 ani după formarea nucleului, producția medie pe cap de vacă furajată se ridică la numai 1.550 de litri. Astăzi se obține de trei ori mai mult lapte. Cum a fost cu putință această creștere a producției?

Mai întîi prin îmbunătățirea valorii zootehnice a efectivului. Inginerul Vlaicu Emil, actualul director al gospodăriei n-a așteptat să i se trimită „de sus" vaci cu producții mari. Din 1952, cînd a început să lucreze la Grabăț, el a inițiat o intensă acțiune de selecție prin care a urmărit: corectarea caracterelor de rasă și uniformizarea materialului, ridicarea producției și a procentului de grăsime în lapte, micșorarea taliei în favoarea producției de lapte.

Printr-o îngrijire deosebită a animalelor gestante cu mare valoare zootehnică și a produșilor lor s-au păstrat și dezvoltat calitățile animalului matcă. Pentru reproducție s-au folosit tauri de înaltă valoare, corespunzători rasei și cu o talie mai mică. Accentul lucrărilor de selecție a fost pus deci pe obținerea unor vaci cu producții mari de lapte. In felul acesta s-au obținut juninci care, după prima fătare, dau cîte 14 litri de lapte în medie pe zi. Astfel, juninca Gabriela a produs în primul an (perioadă) de lactație 4.100 de litri de lapte cu 4 la sută grăsime. Este vizibil că acești produși vor da anual o cantitate de lapte mai mare decît vacile actuale de la care provin. La început, pentru montă s-au folosit trei tauri de import care au fost înlocuiți treptat cu produși ai vacilor care dădeau peste 4.000 de litri de lapte pe an. Acum se cresc și se pregătesc pentru reproducție tăurașii proveniți de la vacile cu o producție de lapte mai mare de 6.000 de litri. Printre aceștia se află și tăurașul Leopard provenit de la vaca recordistă Carpația care a dat anul trecut 10.124 de litri de lapte.

Lucrărilor de selecție, scopului urmărit de acestea și producției de lapte crescînde le-a fost subordonat bineînțeles și planul de monte și fătări ce se întocmește la începutul fiecărui an.

Vacile cele mai bune au fost repartizate la taurii cei mai valoroși. Monta începe o dată cu al doilea ciclu de călduri pentru a se asigura vacilor o perioadă de lactație de 300 de zile. Pentru ca în timp de iarnă vacile să intre în călduri la termenele fixate în planul de montă, s-a introdus în rația lor ovăzul încolțit. Sterilitatea a fost complet înlăturată prin folosirea furajelor bogate în vitamine și a sărurilor minerale. La trei luni după efectuarea montei se face controlul gestației.

In afara selecției — acțiune de durată care continuă — furajarea rațională a contribuit într-o mare măsură la sporirea producției. In gospodărie s-au organizat de cîțiva ani asolamente furajere. Gospodăria produce în cantitățile necesare toate sortimentele de furaje de care e nevoie pentru întocmirea unor rații cu o compoziție complexă. Semănate toamna devreme, secara și borceagul pot fi folosite ca masă verde primăvara timpuriu. In perioada dintre borceag și iarbă de Sudan sau porumb se folosește ca masă verde trifoiul și lucerna. Dacă totuși se produc goluri în producția de masă verde se întrebuințează nutrețul însilozat care-i folosit în tot cursul anului. Pentru fiecare vacă se asigură minimum 8 tone de siloz. Din aprilie pînă la căderea brumei, vacile sînt ținute în tabere de vară și primesc la discreție masă verde de păscută sau cosită. Se aplică și pășunatul de noapte. In hrana viteilor, a vacilor aflate în ultimele luni de gestație și a celor aflate în perioada dintre fătare și montă se introduce fînul vitaminic. In 1958 s-au produs 6 vagoane de astfel de fîn.

Avînd toate furajele necesare, gospodăria poate asigura o furajare cît mai rațională. Pentru fiecare animal, rația se întocmește ținîndu-se seama de cantitățile necesare pentru întreținerea funcțiilor vitale și de producția de lapte pe care o dă vaca respectivă. Rația zilnică a unei vaci în lactație are, ca să zicem așa, două componente: rația de întreținere stabilită în raport cu greutatea corporală și rația de producție. Pentru ușurarea furajării, vacile sînt grupate în raport cu capacitatea maximă de producție care se determină astfel: îndată după fătare se măresc treptat cantitățile de furaje ce se administrează zilnic. Pe măsură ce producția de lapte crește, sporește și numărul mulsorilor. După determinarea capacității maxime de producție, vacile se grupează pe categorii de producție. Furajarea se face în raport cu producția obținută. Toate vacile dintr-o grupă au aceeași rație de producție.

De foarte mare importanță este pregătirea vacilor, prin hrănire, pentru o nouă perioadă de lactație. La gospodăria de stat din Grabăț, vacile se înțarcă în mod obișnuit cu două luni înainte de fătare. Exemplarele care continuă să aibă o producție mare de lapte sînt înțărcate forțat. In acest scop se reduce la maximum rația de concentrate, se micșorează într-o oarecare măsură rația și la celelalte furaje; treptat sînt rărite mulsorile. In bună măsură furajele suculente sînt înlocuite cu fîn vitaminic. Rația de concentrate și fibroase se mărește din nou, treptat, abia cu 10 zile înainte de fătare. După fătare se mărește treptat și cantitatea de suculente dată ca hrană vacilor.

Fiind preocupată de continua îmbunătățire a valorii zootehnice a efectivului de vaci, gospodăria acordă o mare atenție îngrijirii și furajării viteilor. Pînă la 10 zile, viteii sug la mamele lor. De la 10 zile la două luni, viteii sînt hrăniți la găleată cu lapte integral ce se înlocuiește treptat cu lapte tras. In această perioadă viteii sînt crescuți în boxe individuale. După ce împlinesc vîrsta de 2 luni viteii se grupează cîte 6—8 în boxe comune, separîndu-se vițelele de tăurași. Viteii sînt hrăniți în această perioadă cu lapte tras, la găleată, cu uruieli de ovăz în amestec cu tărîțe și șroturi. Iarna, în rația viteilor se introduce fînul vitaminos, morcovii furajeri și sărurile minerale; vara viteii au la discreție masă verde. Cantitățile și componentele rației variază în raport cu vîrsta și greutatea corporală a fiecărui vițel.

★

Intr-un articol viitor vom arăta și celelalte elemente care au contribuit la obținerea producției de 4449 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Ing. C. NIȚA
din Departamentul Gostat

PREȚUL DE COST ÎN CONTINUĂ SCĂDERE

Din activitatea mecanizatorilor de la S. M. T. Niculești-Jianu

Și în campania de primăvară a acestui an, mecanizatorii de la S.M.T. Niculești-Jianu, regiunea Galați, au obținut succese frumoase în muncă. Datorită organizării bune a lucrului, permanentizării a 12 brigăzi de tractoare (din totalul de 16) la locul de muncă și îndeosebi folosirii cu pricepere de către tractoriști a întregii forțe de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, stațiunea și-a realizat planul de producție pe întreaga campanie în proporție de 124,53 la sută, executînd în total un volum de lucrări de peste 22.300 de hantri.

Oricine își poate da seama că executarea unui atît de mare volum de lucrări mecanizate, nu-i lucru ușor. Ca să faci față unui plan de producție de aproape 18.000 de hantri într-o campanie ca cea de primăvară — cînd lucrările agricole se cer a fi făcute într-un timp foarte scurt — trebuie ca munca să se desfășoare cu precizie de ceasornic. Și se poate spune că aici s-a lucrat într-adevăr cu precizie de ceasornic.

O atenție deosebită au acordat mecanizatorii de la S.M.T. Niculești-Jianu reducerii cheltuielilor de producție. Lor nu le mai este indiferent acum — spre deosebire de alți ani — cîți bani îi costă hantrul de lucrări. Știind că ponderea cea mai mare în componența prețului de cost o au cheltuielile făcute cu repararea parcului de mașini, ei și-au îndreptat grija în această direcție. In acest scop, între obiectivele principale ale întrecerii socialiste a fost și efectuarea îngrijirilor tehnice zilnice și periodice. Pentru realizarea acestui obiectiv, munca sectorului mecanic a fost împărțită astfel: mecanicul șef, ing. Andrei Cojocaru se ocupă de organizarea muncilor din cîmp, îndrumînd și controlînd activitatea brigăzilor pe teren, iar mecanicul șef II Dima Stoianov se îngrijește de lucrările de reparații ale tractoarelor, care, potrivit graficului, intră în reparație. Astfel repartizată munca, în atelierul mecanic, aprovizionat din vreme cu piesele de schimb necesare, tractoarele au fost reparate în timpul strict normat, fiind trimise înapoi în teren, spre a intra din nou în brazdă. Aici, pe cîmp, îngrijirile tehnice se execută ca la „carte". Șefii de brigadă, printre care Cristache Bordei, Lupașcu Mocanu, Dumitru Nicolae, Meicu Ioan și alții urmăreau ca tractoriștii să facă bine și la timp curățatul tractoarelor, gresajul lor, alimentarea cu carburanți și lubrifianți, spălatul filtrelor, schimbatul bumbacului și a elementelor filtrante, schimbarea uleiului, verificarea asamblărilor etc.

De altfel, numai respectînd cu strictețe normativul de îngrijiri tehnice, tractoriști ca Mușat Dumitru, Pantazi Negoiță, Mangiurea Dobre etc. au putut realiza cîte aproape 3 planuri pe campanie. In felul acesta, cele 20 de gospodării colective din raza de activitate a stațiunii nu au simțit în actuala campanie, nici un moment lipsa utilajului mecanizat. Toate lucrările au fost executate bine și la vremea cea mai potrivită, așa cum cer regulile agrotehnice.

Volumul mare de lucrări mecanizate este compus dintr-un sortiment mare: arături de însămînțare, cultivație, semănat (circa 10.800 ha.), discuit, grăpat, desțelenit, selectat, bătut porumb, irigat, transporturi lucrat cu sapa rotativă (prașila oarbă) etc. De curînd au început și lucrările de prășit mecanic pe cele 4.118 ha contractate cu unitățile deservite. Prima prașilă se poate considera că a și fost terminată. Toate acestea au permis ca pînă de curînd să se execute în medie pe stațiune pe fiecare tractor fizic 250 de hantri, iar pe tractor convențional 175 de hantri. Cei peste 20.300 hantri realizați în total reprezintă 30 la sută din planul anual al stațiunii, care e de 77.064 hantri.

Executarea unui mare volum de lucrări și cu cheltuieli puține îndeosebi la reparații a permis ca prețul de cost al hantrului să fie mult redus încă din primele luni de exploatare. La acest capitol nu s-au cheltuit decît 950.451 lei, față de 1.516.300 lei, cît prevedeau normele. De altfel, economii destul de mari s-au obținut și la consumul de combustibil, ca și la alte capitole componente ale prețului de cost. După calculele preliminare, valoarea globală a economiilor se ridică aici la suma de 700.965 lei. Prețul de cost al hantrului a fost redus de la 98 lei cît a fost planificat, la 86,10 lei.

Ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că în acest preț de cost sînt incluse și cheltuielile efectuate cu reparațiile din timpul iernii. Este deci de așteptat ca prețul de cost la S.M.T. Niculești-Jianu să fie în continuare tot mai redus, cu toate că între timp vor surveni și alte cheltuieli. Tot secretul este numai ca munca să fie și de aici înainte tot mai bine organizată, să se execute volumul de lucrări planificat, să se ducă o neîncetată luptă pentru un regim sever de economii.

I. LEȘEANU

Avansuri în bani la gospodăria agricolă colectivă

Zilele acestea s-au distribuit avansurile în bani la gospodăria agricolă colectivă „Ștefan Gheorghiu" din comuna Grindu, raionul Urziceni. Colectiviștilor li s-a distribuit suma de 263.400,45 lei revenind cîte 5 lei la ziua-muncă. Unii dintre colectiviști au primit sume importante: Danilov Simion de la sectorul zootehnic efectuînd 175 zile-muncă, a primit suma de 877 lei, Vizitiu Ioniță, a primit 1.145 lei, Abel Victor 890 lei, Sandu Tudor 413 lei, Alexandru I Stan împreună cu fiul care au făcut 149 zile muncă au primit suma de 750 lei, brigadierul Baciu Gheorghe 1.030 lei, Dumitru Panait împreună cu soția, au primit suma de 1.345 lei.

GHEORGHE GHEORGHIU
corespondent

ÎN STUPINĂ

Pe lîngă celelalte ramuri de producție, colectiviștii din Slobozia - Mîndra, raionul Turnu Măgurele, se preocupă în permanență și de dezvoltarea sectorului apicol care le aduce importante venituri. Iată-i pe apicultorii Măldăeanu Delcea și Popa Dumitru făcînd controlul stupilor în timpul culesului de primăvară.

Foto: AGERPRES

PENTRU COLECTIVIȘTII DIN VADU SAPAT

VITICULTURA o ramură bănoasă

● 1.302.902 lei venit total bănesc ● 494.520 lei venit bănesc la suta de ha teren agricol ● 16.962 lei venit la un hectar de vie ● Peste 100 de hectare vor fi plantate în viitorii ani

In darea de seamă pe anul 1958 a gospodăriei colective „Filimon Sîrbu" din comuna Vadu Săpat, raionul Mizil, la capitolul VI „Modul de folosință și proveniența terenului la total teren agricol se află scris doar 263,47 ha. La capitolul XV: venituri bănești, este trecută considerabila sumă de 1.302.902 lei. Aceasta înseamnă un venit bănesc de 494.520 lei, la fiecare sută de hectare. Adică peste 4.945 lei de fiecare hectar de teren agricol.

Sectorul zootehnic, ramură ce aduce gospodăriilor colective venituri frumoase, nu se poate spune că este aici destul de dezvoltat. El numără doar cîte 8 taurine (din care 4 vaci), 8 porcine (din care 5 scroafe), 100 de ovine și 150 de păsări matcă de fiecare sută de hectare. De altfel, neînsemnata sumă de numai 69.862 lei, încasată de colectiviști din creșterea animalelor, arată clar acest lucru. Din cultura legumelor și a zarzavaturilor sau a plantelor tehnice, care iarăși aduc în casa gospodăriilor colective bani buni, colectiviștii din Vadu Săpat, n-au putut realiza nici atît. De asemenea, din cultura mare n-au realizat anul trecut decît 38.897 lei. Terenul deluros și pietros nu le permite cultivarea plantelor tehnice și a legumelor — deci nici obținerea unor recolte mari la ha. In schimb, acest teren este cît se poate de potrivit pentru cultura viței de vie, cultură ce s-a dovedit a fi foarte mănoasă și în același timp bănoasă.

Este adevărat că vie pe rod colectiviștii au 68 de ha. Suprafață mulțumitoare pentru o gospodărie ca a lor. Dar, tot atît de adevărat este că pentru a obține rezultate frumoase nu-i de ajuns numai un număr mare de hectare cu vie, ci e necesar să se obțină și o recoltă bună la ha. Colectiviștii din Vadu Săpat știu foarte bine acest lucru. De aceea, pentru sporirea producției de struguri la ha, ei acordă multă atenție muncilor în vii. Astfel, dezgropatul îl fac imediat ce timpul permite acest lucru, evitînd în felul acesta pierderile de ochi. Tăierile le execută cu grijă, lăsînd coarde și ochi la fiecare butuc, după soiul și vigurozitatea lui. Lucrările în verde și ale solului sînt și ele făcute la timp și bine. O atenție mare o acordă viticultorii de aici luptei contra manei, cel mai înrăit dușman al viței de vie. De la primul și pînă la ultimul avertisment dat de stația de avertizare a manei din Istrița, ei acționează imediat, stropind via după toate regulele agrotehnice, prevenind boala și salvînd recolta.

Ca urmare a grijii deosebite pe care o acordă viei, colectiviștii din Vadu Săpat, au reușit să obțină în ultimii ani, producții mari de struguri, — producții pe care înainte vreme nici nu le visau. In 1957 de exemplu, ei au scos cîte 4.508 kg struguri la ha, iar anul trecut au ridicat producția medie la 6.004 kg. la ha. Pe unele parcele, recolta a fost și mai mare. Astfel ei au recoltat de pe o parcelă de 10 ha., cîte 8.000 kg. la hectar, iar de pe un ha au scos chiar 10.000 kg. struguri.

Producțiile mari de struguri obținute la ha au dat posibilitate colectiviștilor să vîndă statului, pe bază de contract, și pe piață, o mare cantitate de struguri și vin. Astfel, în anul 1958 au vîndut statului 249.407 kg struguri, 28.892 litri vin și 3.000 litri țuică, iar pe piața neorganizată 5.000 kg struguri și 1.628 litri vin. Suma încasată pentru aceste produse este de 1.153.457 lei, revenind de fiecare hectar, peste 16.962 lei, adică un venit foarte bun.

Recoltele mari și veniturile frumoase realizate în anul trecut, au înlesnit gospodăriei să împartă la ziua-muncă în afară de cereale, legume, furaje etc., cîte 1,5 litri de vin, 0,500 litri de țuică și cîte 26,25 lei. De asemenea cu veniturile bănești realizate din viticultură, colectiviștii au ridicat o serie de clădiri necesare dezvoltării multilaterale a gospodăriei. Astfel, au construit fără nici un credit de la stat, o maternitate din cărămidă pentru 50 de scroafe, acoperită cu țiglă, — un saivan cu o capacitate de 500 oi, o hală de ouat pentru 1.000 păsări, iar acum ridică un grajd modern pentru 50 vite mari. Totodată, au cumpărat 9 vaci, 300 păsări, un autocamion, un motor electric și multe altele.

Contribuția sectorului viticol la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei se vede și din faptul că fondul de bază a ajuns la sfîrșitul anului 1958, la peste 289.000 lei la suta de hectare.

Veniturile mari repartizate la ziua-muncă au atras în ultimul timp tot mai mult atenția țăranilor muncitori cu gospodării individuale din comună. In primele 4 luni ale acestui an, numărul familiilor de colectiviști a crescut cu 45, iar la viitoarea adunare generală vor mai fi primite încă 30 de familii ale căror cereri se află deja depuse la gospodărie. Alte 100 de familii și-au exprimat dorința de a intra la toamnă în rîndurile marii familii a colectiviștilor. Prin intrarea acestor familii întreaga comună va fi colectivizată.

Recoltele mari de struguri realizate în anul trecut pe unele parcele au arătat colectiviștilor că posibilitățile sporirii producției la hectar nu sînt încă nici pe departe epuizate. Sprijiniți și îndrumați de inginerul agronom Constantin Motomancea ei au pornit în acest an la descoperirea acestor posibilități. Astfel, în afară de executarea tuturor lucrărilor la un înalt nivel agrotehnic, colectiviștii au completat în această primăvară prin marcotaj, 5.000 de goluri în viile mai tinere. Au organizat și un lot demonstrativ în suprafață de 2 ha. Aci, vor aplica, paralel cu lucrările recomandate, cîte 1000 kg superfosfat și cîte 1.000 kg azotat de amoniu la ha, ca îngrășămînt de bază și pe faze de vegetație. De pe aceste două hectare, ei și-au propus să scoată cîte 20.000 kg struguri la ha.

După felul cum au executat pînă acum lucrările în vii și ținînd seamă de hotărîrea lor de a efectua la timp lucrările în verde, prășitul și stropitul contra manei, este sigur că vor realiza 7.000 kg struguri la ha, așa cum și-au propus — și odată cu acestea venituri și mai mari decît în anul trecut.

Planurile de perspectivă ale colectiviștilor din Vadu Săpat prevăd extinderea în viitorii ani, a suprafeței ocupată cu vie cu încă 100 de ha. Se vor replanta, de asemenea, toate viile bătrîne, iar o suprafață mare de 30 ha, azi erodată și necultivată, va fi terasată și plantată cu cele mai bune soiuri de viță de vie.

In acest scop, gospodăria a luat măsuri pentru asigurarea materialului săditor necesar. In primăvara acestui an, s-au plantat 0,5 ha cu port-altoi, iar la toamnă se va mai planta încă 0,5 ha. Școala de vițe în suprafață de 0,20 ha înființată în acest an, este doar începutul. La anul, se vor produce zeci de mii de butași viță altoită de cea mai bună calitate.

Prin colectivizarea în întregime a comunei, forțele unite ale oamenilor vor face ca dealurile sterpe de astăzi, dar bune pentru cultura viței de vie, să dea rod bogat. Dezvoltarea viticulturii și lupta pentru sporirea producției la ha, va aduce fără îndoială colectiviștilor din Vadu Săpat în viitorul apropiat o viață din ce în ce mai fericită și îmbelșugată. Colectiviștii din Vadu Săpat nu trebuie să neglijeze nici celelalte ramuri de producție ale gospodăriei. Dintre acestea, creșterea animalelor va trebui să se bucure de mai multă atenție decît pînă acum. De asemenea și de alte ramuri de producție.

V. CAZACU

In gospodăriile de stat din regiunea Oradea

Ritmul construcțiilor trebuie grăbit

In anul 1958, în cadrul gospodăriilor agricole de stat din regiunea Oradea au fost date în exploatare numeroase construcții noi necesare producției și nevoilor de trai ale muncitorilor. Astfel, la gospodăriile de stat Simleu, Sălard, Oradea, Iosia, Valea lui Mihai, Marghita și Inand au fost construite 7 grajduri de bovine a cîte 100 de capete fiecare. La gospodăriile de stat Simleu și Cernei s-au terminat 3 remize pentru adăpostirea combinelor, iar la alte gospodării ca cele din Salonta sau Sălard 6 saivane a cîte 1.000 de capete fiecare. N-au fost neglijate nici construcțiile necesare creșterii păsărilor. La gospodăria de stat Săcueni, de pildă, s-au ridicat două cotețe din cărămidă de 1.000 capete fiecare.

In scopul asigurării unor bune condiții de trai s-au terminat și s-au dat în folosință 12 locuințe pentru familiști la gospodăriile de stat Valea lui Mihai, Dohangia, Marghita și Cernei, iar la cea din Batir un grup social cuprinzînd dormitoare pentru 100 de muncitori. De asemenea, la gospodăria Salonta s-a construit un atelier mecanic prevăzut cu o hală de montaj în care încap 40 de tractoare, iar la gospodăria de stat Marghita o uzină electrică.

Pentru anul 1959 sînt prevăzute în diferite gospodării ale regiunii alte numeroase construcții. Dintre acestea sînt de amintit: 5 grajduri noi, 11 saivane a cîte 1.000 de oi fiecare, o hală pentru creșterea păsărilor, 67 de pătule pentru 1.000 de vagoane de porumb, un siloz pentru fructe, o magazie de cereale, un atelier mecanic și 12 apartamente individuale pentru muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari. Insfîrșit, urmează a se instala linii telefonice la gospodăriile de stat Avram Iancu, Batir, Butenii Cernei, Dohangia, Marghita, Mocrea și Secueni.

Ceea ce trebuie subliniat din capul locului e faptul că — deși ne aflăm către sfîrșitul lunii mai, deși proiectele construcțiilor s-au terminat încă din februarie și deși repartițiile de materiale cu excepția unor cantități de ciment s-au primit la vreme — din toate obiectivele de mai sus n-au fost începute decît cîteva. Tov. ing. Teodor Cîmpeanu care răspunde de această importantă problemă în cadrul Trustului Gostat Oradea mi-a arătat că principala cauză pentru care majoritatea construcțiilor din gospodăriile de stat ale regiunii n-au fost încă începute este întocmirea greoaie a devizelor necesare lucrărilor. Uneori, din cauză că au fost întocmite incorect, devizele au fost refuzate de către Banca Agricolă astfel încît finanțarea construcțiilor a bătut pasul pe loc pînă acum. Mai sînt și alte cauze — a adăugat tov. inginer Cîmpeanu — care au dus la îngreunarea începerii lucrărilor: întocmirea prea înceată a formelor pentru preluarea unor terenuri ce au aparținut pînă acum sfaturilor populare, terenuri pe care acum urmează a se ridica noi construcții ca și prea multe forme (de altfel prevăzute) cerute de către Trustul regional de construcții. La acestea s-ar mai putea adăuga și faptul că nu la toate gospodăriile de stat există tehnicieni constructori (din 20 de unități ale regiunii la 6 gospodării de stat acești tehnicieni lipsesc).

Toate aceste greutăți sînt reale.

Trebuie totuși observat că în gospodăriile de stat unde conducerile n-au așteptat ca totul să fie realizat de către întreprinderea de construcții ci s-au străduit să asigure cît mai grabnic materialele necesare, să le transporte cu mijloace proprii etc. lucrările de construcții au început și se desfășoară într-un ritm crescînd. Astfel, la gospodăria de stat Dohangia au fost începute toate cele 6 pătule pentru porumb, magazia de cereale pentru 1.000 de vagoane ca și saivanele. De asemenea, la gospodăria de stat Iosia, s-a și realizat 50 la sută din volumul construcției grajdurilor în vreme ce la alte gospodării această lucrare nici n-a început.

Socotim că față de data foarte înaintată la care ne aflăm, este de datoria conducerii Trustului Gostat Oradea să ia toate măsurile tehnico-organizatorice necesare începerii cît mai grabnice a lucrărilor de construcții planificate pentru acest an, dintre care unele condiționează în mod direct îndeplinirea planului de producție.

Aceasta cu atît mai mult cu cît au mai rămas nerealizate și unele lucrări începute în anul 1958, cum sînt instalațiile de apă la gospodăriile de stat Holod, Suplac și Arpășie etc.

AL. RAICU

Pentru transformarea regiunii balcanice într-o zonă a păcii

Ani de zile, Peninsula Balcanică şi bazinul Mării Mediterane au constituit un focar de încordare şi nelinişte. Pentru a le folosi în cadrul planurilor lor războinice, marile puteri imperialiste, potrivit principiului lor „împarte şi stăpîneşte", au aţîţat şi învrăjbit popoarele balcanice unele împotriva altora. După cum se ştie, aici, în Balcani, a fost tras primul foc al celui dintîi război mondial. Atacarea şi invadarea Albaniei de către trupele fasciste ale lui Mussolini a constituit un preludiu al celui de-al doilea război mondial. Nesfîrşite chinuri şi suferinţe au adus popoarelor din Balcani aceste războaie: milioane de morţi şi schilozi, pămînturi pîrjolite, case şi bunuri distruse. Şi toate acestea peste greaua înapoiere economică lăsată de secolele de crîntă asuprire şi robie.

Cercurile imperialiste n-au tras, se pare, învăţămintele cuvenite din mersul istoriei. Acum ele caută să refacă focarul de încordare din Balcani. Acestui scop îi slujesc manevrele cercurilor agresive ale S.U.A. sprijinite de guvernanţii Italiei, Turciei şi Greciei. Nesocotind interesele şi dorinţa propriilor lor popoare, guvernele Italiei şi Turciei au acceptat instalarea pe teritoriile ţărilor lor de baze americane pentru arma rachetă şi de baze atomice, iar autorităţile din Grecia intenţionează şi ele să admită amplasarea de rachetodroame americane. Împotriva cui sînt îndreptate aceste baze? Împotriva Uniunii Sovietice şi a celorlalte ţări socialiste. Se înţelege că în faţa unor astfel de măsuri, statele socialiste nu vor putea rămîne indiferente. Ele vor fi nevoite să ia contramăsurile necesare pentru asigurarea securităţii lor.

Popoarele ţărilor balcanice nu au nevoie de rampe pentru lansarea de proiectile atomice, ci de condiţii pentru dezvoltarea colaborării paşnice dintre ţările lor, de progres economic, de îmbunătăţirea traiului lor. Pentru acest ţel, pentru destinderea internaţională şi pentru pace în întreaga lume luptă cu consecvenţă ţările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică. Ţările socialiste sînt interesate ca în zona balcanică să fie create condiţii pentru ca oamenii să-şi vadă în linişte de activitatea lor. De aceea, ele aprobă din toată inima propunerea făcută de N. S. Hruşciov, şeful guvernului sovietic, cu prilejul vizitei sale în Albania de a se crea o zonă denuclearizată în Balcani şi în bazinul Mării Mediterane. Nu există om cinstit care să nu salute din toată inima sublinierea făcută de N. S. Hruşciov ca Peninsula Balcanică să devină o peninsulă a păcii, aici să nu fie nici rachete, nici arme atomice.

Cît de mult corespunde această propunere voinţei popoarelor din ţările balcanice, se vede şi din faptul că în Italia, în Grecia şi Turcia, hotărîrea autorităţilor de a îngădui instalarea de baze americane întîmpină o puternică opoziţie din partea maselor populare. „Nu vom permite crearea de baze ale morţii"... „Afară cu teleghidatele americane" sînt lozinci sub care patrioţii din cele trei ţări îşi desfăşoară lupta împotriva armelor morţii. Popoarele din aceste ţări îşi dau tot mai bine seama cît de primejdioasă este politica guvernanţilor lor.

Poporul nostru, sincer ataşat cauzei păcii şi prieteniei între popoare, sprijină din toată inima propunerea făcută de U.R.S.S. ca Balcanii să devină o zonă a păcii. Exprimînd dorinţa poporului nostru ca între ţările din această parte a Europei să existe relaţii de pace şi prietenie, tovarăşul Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R. a făcut încă în 1957 cunoscuta propunere privind dezvoltarea unei colaborări multilaterale, pe baza coexistenţei paşnice, între ţările balcanice. Această propunere, la temelia căreia stă ideea că pacea în Balcani poate şi trebuie să fie asigurată pe calea străduinţei comune a tuturor statelor îşi păstrează întreaga ei actualitate şi importanţă.

Poporul nostru consideră că este timpul să se treacă la luarea de măsuri concrete în această parte a lumii. Dacă există dorinţă sinceră de pace şi colaborare din partea tuturor, nimic nu poate împiedica să se ajungă la o înţelegere.

CONFERINŢA MINIŞTRILOR AFACERILOR EXTERNE

Berlinul occidental să fie oraş liber!

Şedinţa de sîmbătă, 30 mai, a Conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe a fost consacrată discutării problemei Berlinului. În cuvîntul său privitor la această problemă, A. A. Gromîko, şeful delegaţiei sovietice, a arătat că regimul de ocupaţie din Germania a fost de mult depăşit de viaţă. Viaţa a şters împărţirea Germaniei pe zone de ocupaţie, iar mecanismul de control al aliaţilor asupra Germaniei, mecanism care avea ca una din verigi statutul cvadripartit al Berlinului, a intrat şi el în domeniul trecutului.

Şeful delegaţiei sovietice a declarat mai departe că este necesar să se înlăture situaţia anormală existentă în care Berlinul occidental, ca urmare a menţinerii artificiale a regimului de ocupaţie, este folosit de puterile organizate în N.A.T.O., inclusiv R.F.G. şi de unele cercuri extremiste din Germania occidentală, pentru desfăşurarea de acţiuni subversive şi a unei propagande duşmănoase împotriva U.R.S.S., a R.D.G. şi a celorlalte ţări socialiste.

Aici, în Berlinul occidental, se află zeci de agenţii de spionaj şi organizaţii subversive care creează o atmosferă de încordare. Ba, ceva mai mult. Cele trei puteri de ocupaţie amplasîndu-şi forţe armate în Berlinul occidental care se află în mijlocul teritoriului R.D. Germane, merg pînă acolo, încît ignorează existenţa R.D. Germane ca stat, ignorează guvernul R.D.G. şi legile în vigoare ale acestui stat. În această situaţie, autorităţile militare ale S.U.A., Angliei şi Franţei îşi pot permite chiar să anuleze orice lege sau măsură luată de conducerea Berlinului occidental, dacă acestea nu corespund legislaţiei ţărilor lor. Acest amestec direct în treburile interne ale Berlinului occidental au pricinuit mari neajunsuri populaţiei din această parte a Germaniei, care a rămas cu mult în urma Berlinului răsăritean şi a celorlalte părţi din Germania. Dacă în comparaţie cu anul 1936, R.D. Germană şi R.F. Germană şi-au sporit producţia de peste două ori, în comparaţie cu aceeaşi perioadă, indicele producţiei industriale a Berlinului răsăritean a fost de 189, în timp ce indicele producţiei Berlinului occidental s-a ridicat în 1958 la numai 119.

Prin înlăturarea situaţiei de teritoriu ocupat, Berlinul occidental nu ar avea decît de cîştigat. Ţările interesate în legături economice cu el ar putea dezvolta comerţul cu oraşul liber pe o bază comercială sănătoasă, făcînd ca situaţia economică a Berlinului occidental să se îmbunătăţească.

În continuarea cuvîntării sale, A. A. Gromîko a arătat că lichidarea regimului de ocupaţie din Berlinul occidental nu ar ştirbi nici interesele, nici prestigiul vreuneia dintre statele interesate şi nu ar crea avantaje unilaterale nici uneia dintre părţi.

Cu totul contrare acestei idei sînt însă propunerile occidentale privitoare la Berlinul occidental. Prin propunerile lor, puterile occidentale nu numai că nu urmăresc lichidarea regimului de ocupaţie, ci dimpotrivă, ele vor să-şi extindă ocupaţia şi în Berlinul de răsărit, anulînd-u-i Republicii Democrate Germane. Această pretenţie este de-a dreptul uluitoare. Ce-ar zice, oare guvernele S.U.A., Angliei, Franţei şi mai ales guvernul R.F.G. dacă aceeaşi pretenţie ar fi ridicată de Uniunea Sovietică şi de Republica Democrată Germană asupra Bonn-ului, reşedinţa actuală a Germaniei occidentale şi ar susţine că aşa e bine să fie rezolvată problema germană?

E cît se poate de limpede că prin propunerile puterilor occidentale privitoare la problema Berlinului nu se poate ajunge la o rezolvare. Singura cale de rezolvare a problemei Berlinului occidental este calea propusă de Uniunea Sovietică. Berlinul occidental trebuie să devină un oraş liber şi demilitarizat. Binențeles însă că aceasta nu pentru multă vreme. „Pentru noi ţ... este desigur clar că crearea oraşului liber este o hotărîre provizorie pentru perioada pînă la constituirea unui stat german unic" a subliniat Gromîko.

În cuvîntările pe care le-au rostit şefii delegaţiilor engleză şi franceză, deşi s-au pronunţat pentru menţinerea ocupaţiei în Berlinul occidental, ei au dovedit mai multă dorinţă de înţelegere decît de obicei; au recunoscut că situaţia din acest oraş este anormală şi că e nevoie să se găsească o soluţie. Şeful delegaţiei franceze a subliniat chiar că discursul şefului delegaţiei sovietice „cuprinde multe elemente şi că trebuie, desigur să reflectăm mai mult la ele, înainte de a răspunde la tot ce s-a spus".

Conferinţa de la Geneva se află acum în cea de a patra săptămînă. Sperăm că, în sfîrşit, delegaţii puterilor occidentale vor privi lucrurile în mod realist şi vor discuta problemele în mod serios, nu pentru întărirea „războiului rece" cum s-a întîmplat pînă acuma, ci pentru înlăturarea lui. Omenirea are nevoie de pace şi cere să-i fie asigurată. Şi dacă reprezentanţii de astăzi ai unor ţări nu vor să înţeleagă aceasta, popoarele vor şti să-şi impună voinţa, creînd noi condiţii în vederea destinderii internaţionale

Pînă atunci, aşa cum a arătat de curînd N. S. Hruşciov vorbind despre întîlnirea dintre şefii de guverne cerută de întreaga omenire progresistă ţările socialiste vor putea să aştepte. Pentru ele nu este nici o grabă. Economia lor se dezvoltă într-un ritm mult mai rapid decît cea a ţărilor capitaliste. Uniunea Sovietică şi celelalte ţări socialiste nu se tem de nici o ameninţare. Ele au perspective minunate de dezvoltare şi popoarele lor vor continua să muncească, să-şi dezvolte economia, ştiinţa şi cultura, să-şi ridice mereu bunăstarea.

ION NICOARA

Pescarii japonezi şi bombele atomice americane

După cum relatează postul de radio Tokio, intenţia comandamentului forţelor aeriene militare ale S.U.A din Japonia de a desfăşura la 21 mai, exerciţii de aviaţie în cadrul cărora urma să se lanseze bombe asupra unor obiective maritime din apele teritoriale ale prefecturii Ibaraki a provocat indignarea pescarilor din această regiune.

La 15 mai, pescarii japonezi au ieşit în larg cu vasele lor şi au barat calea navelor militare americane care navigau spre regiunea stabilită pentru manevre în vederea fixării ţintelor pentru lansarea bombelor.

Pescarii au declarat reprezentanţilor comandantului militar american că nu vor permite să se fixeze nici o ţintă atîta timp cît nu va fi rezolvată problema compensării pierderilor pe care le vor suferi pescarii datorită manevrelor aviaţiei americane.

SPORT

O duminică sportivă la Ghimpaţi

Mai în fiecare săptămînă se organizează în diferite centre de comune din ţară duminici cultural-sportive, la care participă numeroşi oameni ai muncii din mediul sătesc. O asemenea duminică cultural-sportivă a avut loc în comuna Ghimpaţi, raionul Drăgăneşti-Vlaşca, unde au participat aproape 2.000 de ţărani muncitori din comunele Letca Nouă, Botoroga, Letca Veche, Bălăria, Crovu, Naipu, Asan Aga şi Drăgăneşti. Manifestaţia s-a desfăşurat în parcul din comuna Ghimpaţi, unde este amenajată o estradă pentru echipele artistice, precum şi un teren de fotbal cu o tribună cu 300 locuri, o pistă de atletism şi un teren de volei. Numeroşi spectatori prezenţi aci, au urmărit cu un deosebit interes atît programele artistice prezentate de echipele de dansuri, cor şi solişti vocali ale căminelor culturale din comunele menţionate mai sus, cît şi manifestaţiile sportive, care au cuprins întreceri la fotbal, volei, atletism şi oină.

La fotbal au participat 8 echipe de seniori şi 8 echipe de juniori, care au oferit partide viu disputate, primul loc revenindu-i echipei „Recolta Nouă" din comuna Bălăria. Aceasta a jucat în partida finală cu echipa „Tractorul" din Drăgăneşti şi după prelungiri, tabela de marcaj a arătat 0—0 — fiind necesar să se tragă la sorţi pentru a decide echipa cîştigătoare.

La oină s-au întrecut 2 echipe din comuna Bila şi cîte o echipă din comunele Letca Veche şi Letca Nouă, iar primul loc a fost ocupat de echipa „Victoria" din Bila.

Deosebit de interesante au fost şi întrecerile la volei, unde au participat 8 echipe de băieţi şi 6 echipe de fete. Aci, pe primele locuri — atît la băieţi cît şi la fete — s-au clasat echipele asociaţiei sportive „Recolta" din comuna Crovu.

Participanţii la această frumoasă şi plăcută duminică cultural-sportivă, care s-a bucurat de o bună organizare şi care s-a încheiat seara tîrziu, au mai vizionat filmul artistic „Fata cu chitara" prezentat de o caravană cinematografică.

...Şi o duminică sportivă model la Bolintin Vale

U.C.F.S. raionul Domneşti şi asociaţia sportivă „Înfrăţirea" din Bolintin Vale au organizat o interesantă „duminică sportivă model" care a cuprins întreceri sportive demonstrative la disciplinele volei, handbal, fotbal, tenis de masă, ciclism şi atletism. La aceste întreceri sportive au asistat numeroşi săteni din comunele Bolintin Vale şi Bolintin Deal, care au urmărit cu mult interes demostraţiile făcute de sportivii de la clubul sportiv Armata din Bucureşti şi de la Şcoala Medie din Bolintin Vale. Este interesant de sublinlat că concurenţii au căutat mai mult să demonstreze sătenilor din aceste comune cum se joacă diferite discipline ca voleiul, handbalul, fotbalul etc.

În general, aceste demonstraţii au plăcut şi au contribuit, într-o mare măsură, la popularizarea disciplinelor sportive menţionate mai sus, în rîndurile oamenilor muncii din Bolintin Vale. Ar fi de dorit, să se organizeze cît mai multe „duminici sportive model" în toate regiunile ţării, unde să fie invitaţi cît mai mulţi sportivi fruntaşi de la cluburile şi asociaţiile sportive din oraşe.

„Duminicile sportive model" organizate pînă acum au dovedit că sînt cît se poate de folositoare dezvoltării mişcării sportive săteşti.

M. L.

Dezvoltarea agriculturii în R. S. S. Kazahstan

În anii puterii sovietice, în Kazahstan au fost desţelenite aproximativ 23.000.000 hectare de pămînt, adică o suprafaţă aproape egală cu teritoriile unor asemenea state ca Anglia şi Germania occidentală. La sfîrşitul anului 1965, suprafaţa însămînţată a Kazahstanului va fi de aproape 35.000.000 ha. Cultivatorii de cereale vor obţine o producţie anuală medie de 1,5 miliarde puduri cereale. Suprafaţa însămînţată cu cea mai preţioasă cultură alimentară — griul — se ridică în prezent, în Kazahstan, la peste 19.000.000 hectare, fiind de 1,8 ori mai mare decît în Canada, care ocupă al treilea loc în lume în ceea ce priveşte suprafaţa cultivată cu griu.

În prezent, la fiecare 1.000 hectare de suprafaţă însămînţată revin în Kazahstan cu mult mai multe tractoare decît în Franţa şi Italia.

În anii septenalului, numărul oilor va spori în Kazahstan de trei ori şi va ajunge la 75 de milioane, numărul de vite cornute mari va creşte cu 58 la sută, al porcilor — de 2,5 ori, al păsărilor — cu 84 la sută.

În 1965, Kazahstanul va produce o cantitate de lînă care ar fi suficientă pentru prelucrarea ţesăturilor necesare confecţionării a 590 milioane costume.

În anii septenalului, în Kazahstan se prevede să se construiască aproape 32 milioane metri pătraţi de suprafaţă locuibilă, din care aproximativ 20 milioane metri pătraţi cu mijloacele statului. Aceasta depăşeşte considerabil tot ceea ce s-a construit în cei 30 de ani de existenţă a republicii.

Tinerii cetăţeni ai Kazahstanului vor primi la sfîrşitul septenalului 375 şcoli noi cu o capacitate de 400 de locuri fiecare.

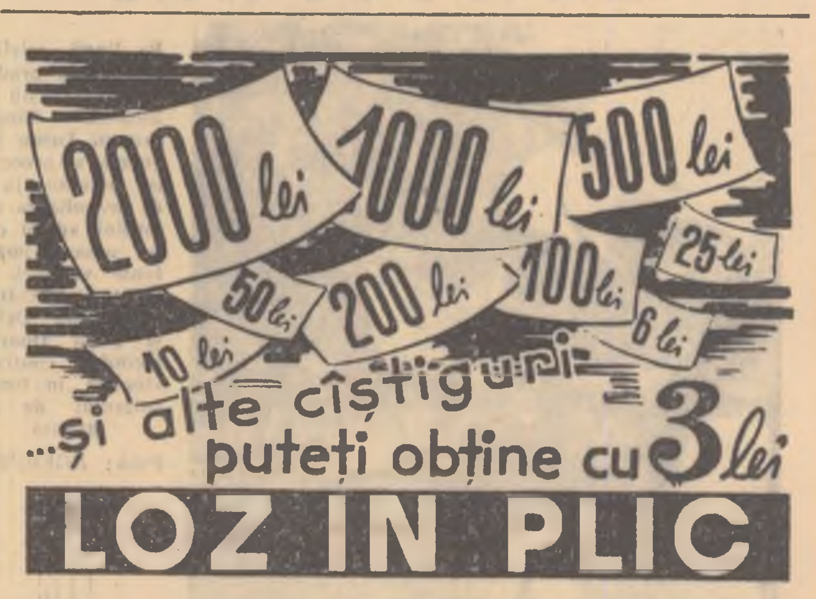
Note

Preţul grîului în Pakistan

Cultivatorii de grîu din Pakistan îşi desfac în general produsele agricole prin intermediul marilor societăţi monopoliste pakistaneze. Potrivit unei ştiri publicate de buletinul FIPA NOUVELLES, preţul pe care aceste societăţi comerciale îl plătesc pentru o tonă de grîu este de 8,45 dolari. Societăţile comerciale din Karaci şi Dakka îl revînd, în special în epocile de criză, la preţul de 70,50 dolari tona... Ele realizează astfel, ţinînd cont de operaţiile de manipulare, un beneficiu de 7—8 ori mai mare decît preţul iniţial al tonei de grîu.

„Civilizaţia" britanică în Africa

Nu de mult, ziarele londoneze au publicat ştiri din Capetown cu privire la comportarea sălbatică a autorităţilor din Uniunea Sud-Africană faţă de populaţia băştinaşă. Astfel se anunţă că, poliţiştii au arestat trei africani bănuiţi de furt şi au trecut la „anchetarea" lor. Cei trei cetăţeni africani au fost spînzuraţi de copaci, cu capul în jos şi bătuţi în mod barbar. Pe unul dintre ei, poliţiştii l-au legat apoi cu picioarele de două maşini, care au pornit apoi în două direcţii deosebite. Victima s-a sfîrşit în chinuri groznice.

ANUNŢ

În atenţia cadrelor cu pregătire medie agricolă, silvică şi veterinară

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii în colaborare cu Asociaţia Ştiinţifică a Inginerilor şi Tehnicienilor din R.P.R. vor elabora şi publica „Anuarul cadrelor tehnice şi de specialişti cu pregătire medie agricolă, silvică şi veterinară". În acest scop cadrele cu pregătire medie sînt obligate să completeze formularele tip de fişă personală pe care, după completare, le vor trimite — pînă la 1 iulie 1959 — pe adresa: „Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, Bulevardul Republicii nr. 24, Bucureşti. Pentru comisia de elaborare şi editare a Anuarului".

Formularele tip de fişă personală pot fi ridicate de la secţiile agricole regionale şi raionale, trusturile gostat, direcţiile silvice, filialele regionale A.S.I.T., unităţile de învăţămînt şi cercetări ştiinţifice.

Fişele vor fi completate de absolvenţii următoarelor şcoli de nivel mediu din sistemul M.A.S.: şcoli de agricultură de gradul II, licee agricole, şcoli conductori tehnici, şcoli de subingineri, şcoli medii tehnice, şcoli tehnice de maiştri, şcoli tehnice, şcoli speciale de doi ani pentru gospodăriile agricole colective. Fişele vor fi completate şi de maiştrii asimilaţi în condiţiile Hotărîrilor 91/1955 şi 1434/1956.

DEŢINATORI DE OI!

Conformaţi-vă întocmai dispoziţiunilor din deciziile sfaturilor populare cu privire la termenele de tundere a oilor!

Predaţi la timp unităţilor D.C.A. lîna rezultată din tunderea oilor, atît pentru contracte în cantităţi sporite, cît şi pentru cotă. Contribuiţi în acest fel la asigurarea materiei prime pentru industria producătoare de bunuri de larg consum şi realizaţi totodată venituri importante pentru gospodăriile voastre.

Expresie a marelui avînt al poporului chinez

De trei săptămîni Expoziţia Construcţiei Economice a R.P. Chineze deschisă în Bucureşti cunoaşte o mare afluenţă de vizitatori dornici să vadă cu ochii lor o parte din realizările marelui popor frate chinez.

Avînd un caracter multilateral, expoziţia oferă vizitatorilor exponate noi şi variate din produsele industriei grele, maşini unelte, electromotoare, produse ale industriei uşoare ca: textile, obiecte de sport, produse de îmbrăcăminte şi încălţăminte, obiecte de producţie meşteşugărească. Sînt prezentate, de asemenea, aparatură medicală, produse farmaceutice, produse chimice, maşini de cusut şi biciclete, obiecte executate de studenţi, elevi şi şcolari în cadrul activităţii practice.

Succesele mari ale poporului chinez, nivelul industrial atins azi de ţara sa, sînt oglindite de maşinile unelte cu comandă electronică, utilajul de energie electrică, maşinile textile, instalaţiile de telecomunicaţii cu accesorii, instrumentele de precizie cele mai diferite, care vorbesc grăitor despre efortul eroic al maselor populare care au realizat marele salt înainte al anului 1958.

China milenară, poporul chinez, a pornit o ofensivă împotriva timpului. În cîţiva ani R. P. Chineză a parcurs în mod revoluţionar drumul de la feudalism la socialism. Faţă de anul 1957, producţia anului 1958 a marcat o creştere în multe ramuri de activitate de circa 65 la sută, înregistrîndu-se recorduri fără precedent. Anul 1958 a fost pentru China un an de creştere vertiginoasă a producţiei de oţel şi fontă, a celei de cărbune şi ţiţei, un an al creşterii considerabile a industriei constructoare de maşini. Un singur exemplu este suficient pentru a demonstra saltul pe care îl realizează această ţară: în anul 1957 în R. P. Chineză nu se producea decît un singur tip de automobile, în anul 1958 s-au produs 200 de tipuri. În anul 1957 China nu producea încă tractoare, în anul 1958 au fost produse 20.000 de tractoare de cele mai variate tipuri: tractoare cu roţi de cauciuc, cu şenile, tractoare cu manipulare manuală, cu comandă la distanţă şi cu şasiu automat etc.

În anul 1958, la fiecare 12 ore a intrat în funcţiune cîte o mare întreprindere şi multe altele mici şi mijlocii. Acesta este ritmul construcţiei economice a Chinei noi. Poporul şi-a însuşit cu un mare entuziasm linia generală a partidului în construirea socialismului: „încordîndu-ne toate forţele, năzuind mereu înainte, să construim socialismul, după principiul mult, repede, bine şi economic".

Cu o încredere nezdruncinată în partid el a pornit curajosul marş de realizare a celui de al doilea plan cincinal.

Pentru dezvoltarea industriei uşoare, R. P. Chineză este înzestrată cu o bază excepţională şi condiţii extrem de prielnice, căci ţara avînd un imens teritoriu dispune de mari bogăţii şi resurse naturale cunoscute în întreaga lume.

În standurile expoziţiei, vizitatorul romîn admiră îndelung minunata mătase chinezească strălucind în admirabile culori, ţesăturile de bumbac parfumate, încălţămintea fină, cu linie suplă şi elegantă, stofele de lînă în desene dintre cele mai plăcute, vestitele produse de artă meşteşugărească: porţelanuri şi ceramică fină, sculpturi în fildeş, jad, bambus etc.

Vizitatorul romîn înţelege parcurgînd aceste standuri că scopul fundamental al dezvoltării producţiei în R. P. Chineză este tocmai de a satisface nevoile vieţii materiale şi culturale ale poporului, a sutelor de milioane de oameni ai muncii libere.

Un salt şi mai grandios

Pe unul din pereţii interiori ai expoziţiei o tînără agricultoare zîmbeşte fericită privind întinderea nesfîrşită a unui lan de orez. Lîngă ea, cu litere mari, o cifră: 375.000.000 tone. Aceasta este producţia de cereale obţinută anul trecut în R. P. Chineză. Pe frontul producţiei agricole, cele 500 milioane de ţărani chinezi au obţinut cea mai bogată recoltă din istoria ţării. În anul 1958, pe lîngă o dublare a producţiei de cereale şi bumbac faţă de anul 1957, s-a mai înregistrat o creştere considerabilă la culturile de plante oleaginoase, cînepă, in, iută, ceai etc.

Recolta bogată a anului 1958, fără precedent în istoria Chinei, a arătat că ea nu este întîmplătoare. Poporul chinez are o zicală: „Nu există o cultură cu producţie scăzută ci numai ideea că ar exista o producţie scăzută". Faptele arată că la baza acestor recolte stă nivelul cunoştinţelor oamenilor, dezvoltarea ştiinţei agricole. Această victorie se datorează descătuşării gîndirii oamenilor, entuziasmului maselor ţărăneşti. Deşi producţia agricolă a avut de suferit de pe urma calamităţilor naturale, cei peste 500 milioane de ţărani muncitori sub conducerea Partidului Comunist şi a guvernului popular au desfăşurat o largă iniţiativă creatoare luptînd cu dîrzenie împotriva naturii.

Pe unul din pereţi vizitatorul întîlneşte o succesiune de fotografii. Sînt opt la număr. Ele exprimă ceea ce ţăranii chinezi numesc acum „codul agricol din 8 cuvinte". Traducerea justă în viaţă, în anul 1958, a celor opt măsuri principale pentru ridicarea producţiei agricole: ameliorarea solului şi arătura adîncă, irigaţiile, îngrăşămintele potrivite, selecţionarea seminţelor, însămînţarea în rînduri dese raţional pentru valorificarea maximă a solului, protecţia plantelor, îngrijirea culturilor în fiecare perioadă de vegetaţie şi perfecţionarea uneltelor, a constituit baza acestui ritm nemaiîntîlnit în istoria lumii în creşterea producţiei de cereale.

Prin munca lor creatoare, plină de îndrăzneală, dusă în spirit comunist, masele largi de ţărani chinezi au realizat în cadrul comunelor populare, care au cuprins 99 la sută din totalul familiilor ţărăneşti din întreaga Chină, recolte de înaltă productivitate, care răstoarnă toate teoriile reacţionare ale oamenilor de ştiinţă burghezi în ce priveşte suprafaţa relativă şi fertilitatea mereu descrescîndă a solului.

În acest an ţăranii chinezi luptă cu şi mai mult avînt pentru a obţine o recoltă de 525.000.000 tone cereale şi o producţie de 5 milioane tone bumbac. În atmosfera de uriaş entuziasm patriotic cu care ei îndeplinesc linia generală a partidului aceste ţeluri vor fi fără îndoială atinse.

Încheind vizita la această grandioasă expoziţie, grupurile de vizitatori mai stăruie cu admiraţie în faţa maşinilor agricole de înaltă productivitate ce au fost expuse, fabricate astăzi în serie în R. P. Chineză. Printre acestea se află tractorul pe şenile „Steagul Roşu 80" cu motor Diesel, tractorul universal mare „Doi dragoni 28" în 4 tipuri, micul tractor universal „Roca Roşie 6", combine pentru cereale, agregate de ploaie artificială semănători, cultivatoare suspendate etc.

Ele oglindesc marele şi multilateralul salt săvîrşit în industrie, agricultură şi ştiinţă, marşul victorios al R.P. Chineze în construirea socialismului.

În 1958, R. P. Chineză a realizat o recoltă bogată fără precedent. Producţia de cereale a ajuns la 375 milioane tone, cu o sporire de peste două ori mai mult faţă de anul 1957.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".